

Hűvösvölgyi Park-szanatorium

Klimatika, physikalis és diéta gyógyintézet.
Budapest, I., Hűvöskút-út 78. Villamos megálló. Telefon 145-90.
Ajánlatos bel- és idegbetegeknek, idősöknek. Hízókura.
Szobák, úgy mint eddig, az egész nyári évszakra bérelhetők.
Egész éven át nyitva. Egész éven át nyitva.

Betegtoló-kocsikat

rokkantak és amputáltak részére jóállás mellett a legártalmosabb és legolcsóbb kivitelben, valamint a betegápoláshoz szükséges összes cikkeket, műlábakat, műkarokat, járó és nyugtatókat a technika legmodernebb elv szerinti gyártással.

KELETI J.

Budapest, IV., Korona-herceg-utca 17. szám.
Alapítotott 1878. Tel. 13-76.
Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

100 tojás 1 K 80 f

ára Siloform használatával évig is friss állapotban tartható. Megbízhatósága felülmúl minden más tojáskonzerválót. Leggyorsabb kezelése. Siloform kapható fűszerüzletekben és drogériákban. — Főraktár:

Keleti Kereskedelmi R. T.
Budapest, VII., Almássy-tér 3. szám.

LOHR MÁRIA (KRONFUSZ)

A főváros első és legregibb cipéktisztító és kelmefestő gyári intézete.
Gyár és VIII. Baross-u. 85.
Fiókok: II, Fő-u. 27, IV, Eakü-út 6, Kecskeméti-u. 14, V, Marmont-utca. 4, VI, Teréz-ker. 39, Andrássy-út 16, VIII, József-ker. 2. Telefon: Jász. 2-37

Jótállás a biztos eredményért!
Patkánin tökéletes biztos patkányirtó szer (nem mérgező) emberre és háziállatokra nem veszélyes. Reitter Oszkár nagybecskereki ny. főkapitány és fajbaromtyenyésztőnek tanácsmánya, 1 doboz 3 kor. Ismerlető leírását kérésre ingyen küldi a Patkánin-gyár egyedüli elárúsítója, a Torontáli Agrárbank R.-T., Nagybecskereken.

VISSZETEG,
izzadás,
napégés,
bőrhámítás,
rüh és sömör,
bőrbaj, fekély
daganat és sebek
ellen biztos és gyors hatású szer a
BORÓKA-kenőcs.
Nem pirosk és teljesen szagtalan. Kis tégely 3 korona, nagy tégely 6 korona, csúszádi tégely 9 korona, hozzávaló Boróká-szappan 4 korona használati utasítással. Kapható az egyedüli készítőnél: **GERŐ SÁNDOR** gyógyszerésznél, Nagykörös 96 Budapest részére kapható Török József, Király-utca 12. sz. és Szold László, Báthory-utca 18. sz. gyógyszerárakban. — Veleki megrendelés cím: **Gerő Sándor** gyógyszerész, Nagykörös.

Örizzük meg hősi halált halt kedveseink emlékét!

Eredeti nagyság 20 x 28 cm. Törvényesen védve.
Tetszés szerint falra is függeszthető, asztalra is állítható.
A világháború majd minden családból kiragad egy-egy kedves hozzátartozót, kinek emlékét szívünkbe zárván, feledni nem tudjuk. Ezeknek a hősi halált halt hőseinknek emlékét megőrizendő, igen díszes, szép kivitelű fényképtárhoz kereltet, melybe bármilyen arckép beilleszthető 2 korona beállítás ellenében bérmentve küldi Mátyás Vilmos kiadóháza Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám. — Gyűjtemény 6 darab után 1, 10 darab után 2 tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Margit-Crème

a főrangú hölgyek kedvenc szépség szer, az egész világon el van terjedve. Páratlan hatás szerencsés összerállásában rejlik, a bőr azonnal felveszi és kiváló hatása már pár óra lefolyása alatt észlelhető. Mivel a Margit-crème utánozzák és hamisítják, seaké eredeti védjeggyel ellátott dobozt elfogadni, mert csak ilyen készítményt vállal a készítő mindennemű felelősséget. A Margit-crème ártalmatlan, szirtalan vegytiszta készítmény, amely a külföldön nagy felütést keltett. Ára kis tégely 2 K, nagy tégely 4 K. Margit-szappan 3—kor. Margit-puder 1-50 kor. Gyártja Földes Kelemen laboratoriuma Aradon. Kapható minden gyógyszerárban, illatszert- és drogeriákban.

VIDOR MARCELL új verseskönyve:

A HOLT KÜSZÖR DALOL

— Versek a nagy világégés idején. —
Ára 2 korona.
Kapható: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) r.-t.-nál, Budapest, VI., Andrássy-út 21. és minden könyvkereskedésben.

Vadászsportot űzőK

akár itthon, akár a fronton vannak — figyelmebe ajánljuk a

„NIMRÓD“

KÉPES VADÁSZUJSÁG-ot

Allandó melléklete:

„A vadászeb“

czimű egyedüli magyar nyelvű eb-tenyésztési szaklap. — Mindkét lap gyönyörűen illusztrálva.

Előfizetési ár mindkét lapra: egész évre 14 kor., félévre 7 kor., negyed-évre 3.50 kor., egyes szám ára 50 fillér.

Tessék mutatványszámot kérni.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. sz. (Franklin-Társulat.)

1 1/10 fillér 1 tojás

fenntartási költsége, mert 1 üveg Siloform csak 1 K 80 f és az teljesen elég, hogy 100 tojást akár évig is friss állapotban tarthasson. — Leggyorsabb használat. — A Siloform tojáskonzerváló kapható fűszerüzletekben és drogériákban. — Főraktár:

Keleti Kereskedelmi R. T.
Budapest, VII., Almássy-tér 3. szám.

Használhatatlan FOGSOROKAT

sim és ezüsttörmelöket, higanyt, ezüst-papír hulladékokat, zálogozódulikat veszek:

Gross Antal, Budapest, VIII., József-körút 23.

KI EZ?

GYÁRFÁS DEZSŐ

előadja

„Gyárfás telefonál“

ezimű legjobb sikerült mulatságos kacsagató telefon-jelenetű dupla hanglémezen, melynek ára: 6 darab öreng lemez. E lemez nemmi pénzt nem kapható, csupán le-játszott ócska 6 darab lemezekért. Soha az életben nem kínálkozik többé ilyen alkalom! Kizárólagos joggal

WAGNER

„Hangszer-Király“-nál,
Budapest, VIII., József-körút 15. Telefon.
Beszélőgépek 500 K ig. Árjegyzék ingyen.

ROZSNYAY-GYÓGYSZERTÁR
ARAD
Kinek van szeplője?
Vagy bármely más folt, bőrtisztatlanság az arcán?
Az használja teljes bizalommal
Rozsnay Szeráj arczkenőcsét.
mely egyedüli szer az arcz tisztatlanság, szeplők, miteserek, pattanások eltávolítására. Használatára az arcz pár nap alatt bármenny-puhára és hófehérre változik. Egy kis tégely ára 50 fill., nagy tégely 1.50 K. Hosszú ideig tartó ára 1 kor. Szappan Szeráj arczára ára 1.20 K. Szarva poudre, az arczporok gyönyörű, doboz 1.40 K, fehér, rózsás, sárgás és testszímben.
Készítő: Rozsnay M. Gyógyszertára, Arad, Szabadság-tér 8.

Atalítva Haltenberger Béla Kassa

ruhafestés, vegytisztítás, gallértisztítás.
A GYÁR TELJES ÜZEMBEN VAN.

Gyászesetben ruhafestés feketére és egyon-ruhák tisztítása soronkívül.

LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) r.-t.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. és minden könyvkereskedésben megrendelhető:

MIKSZÁTH KÁLMÁN ÉLETRAJZA

Irtta VÁRDAI BÉLA

A nagynevű író egyetlen részletesebb élet-rajza. Mikszáth arczképével díszített csinos kartonkötésben.

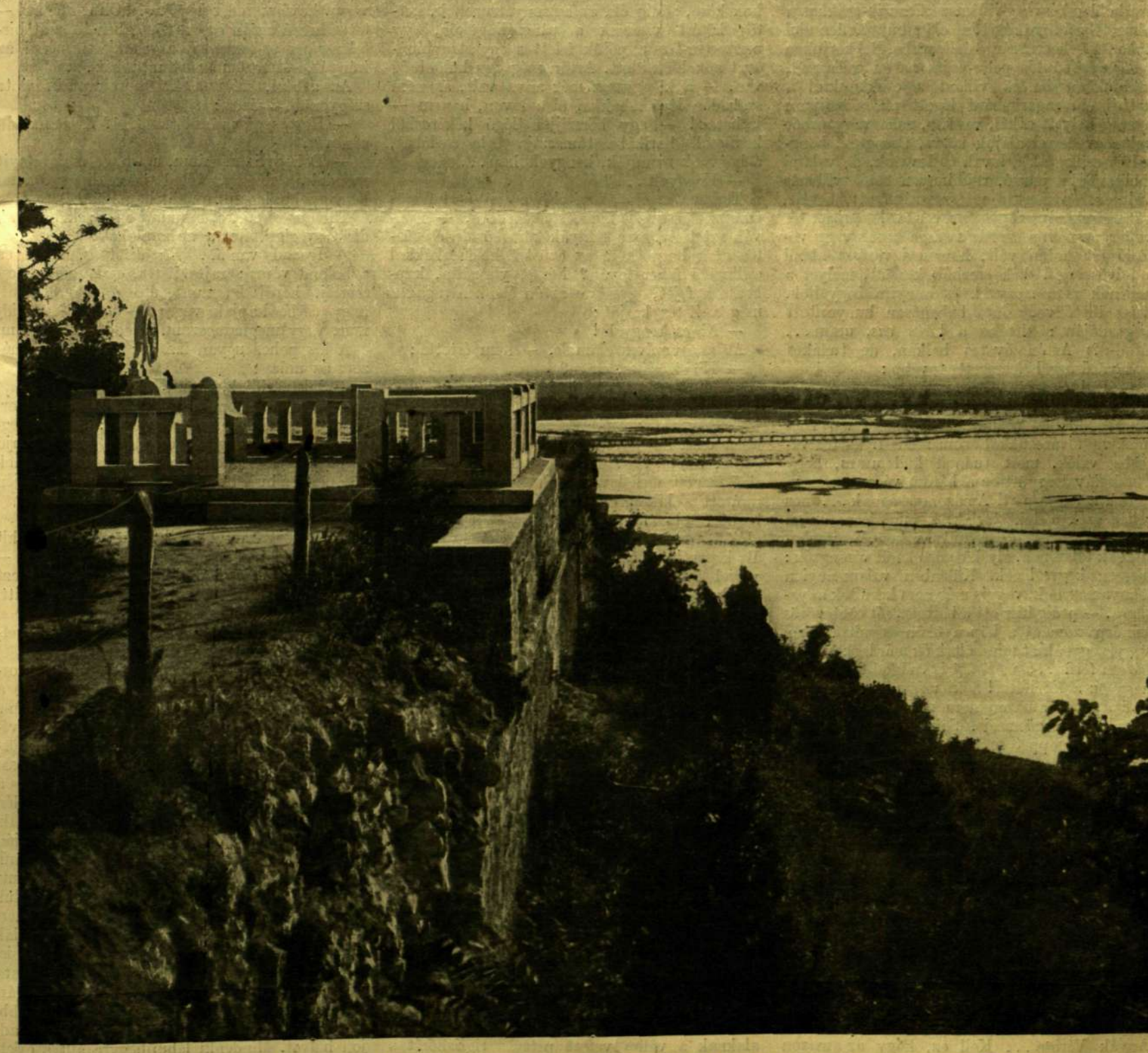
Ára 2 korona 50 fillér.

VASÁRNAPI UJSÁG

23. SZ. 1917. (64. ÉVFOLYAM.) SZERKESZTŐ HOITSY PÁL. BUDAPEST, JUNIUS 10.

Szerkesztőségi iroda: IV. Vármező-utca 11. Egyes szám ára 40 fillér. Előfizetési feltételek: Egészévre — 20 korona. Félévre — 10 korona. Negyedévenként 1 koronával több. A Világprémium-vel negyedévenként 1 koronával több. Külföldi előfizetésekhöz a postailag meghatározott viteldij is esatolandó.

VILMOS GSZÁR EMLÉKE A BELGORÁDI KALIMEGDÁN VÁR FOKÁN SZEMBEN AZZAL A HELLYLEG, A HOL CSAPATAINK ÁTKELTEK. Jelfy Gyula fővitéle.

AZ AMAZONKIRÁLYNŐ.

REGÉNY. — IRTA PEKÁR GYULA.

(Folytatás.)

S mily fölyenes könnyedséggel csinálják ezt ezek az idegenszerű vadóc fiatal teremtesek! Egészen mások, mint a hellének, thrákok vagy akár a krétaiak, de a lydekhez, tyruasiakhoz se hasonlítanak ám cseppet se. Kiálló pocacsont, fítos orr, daczos száj s a hűvös kék éjszakai szemekben valami messzemenő, elszánt szomorúság váltakozik a lobbanékony hirtelen vadállat... athéni fogalmak szerint bizonyára torz és rendetlen arcok voltak ezek, de tán még se egészen bájnélküliek és kellemetlenek. Csak ha férfira tekintettek... egy párnak meg is akadt a tekintete Theseuson s ő menten tapasztalhatta a gyanakvó hűvös kék szemeknek gyűlölködőre való fagyosodását...

Csak jöttek, ügetve egyre jöttek az amazonok. S a lovassokkal együtt temérdek ezíra színt tancsoltattak a paripák. Poseidon fia sohase látott még ily öltözékeket. Az amazonok nyakából szivárványszín szegélyű barna, kék, zöld vagy vörös palást lógott hátra, esetleg panyókára vetett párdűz- vagy farkasbőr libent a vállukon, — e felsőruha alatt fűmódra mélyen övezett páncéling vagy előlomboló páncélzések, pikkelyes khabadion : csatakabátka szorult a leányok termetéhez, — ez alól viszont éreztes illagos érzéholdacska vagy villámszerűen cik-czakkosra himzett szűk nadrág tűnt elő s bűjt térden alul boka felett keeses sárga dalisaruba. Bal karjukon holdkivágású kis pelta-pajzs szögei csillantak, jobbjukban lánssa villant s esuklójukról a kettős élű sagaris-bárd lógott alá borszójjon; nyereg helyett sakál, vadkan, róka vagy ózbőr volt hevederrel alájuk kötve. Csengtek, bongtal és csillogtak e lovak és lovasok, de valami ibolyaszíne játszó, rejtelmesen sötét villanás volt ez, ép mert a mi szerszámcsett, boglár, páncélpikkely vagy fegyver volt rajtuk és velük, az nem a szokásos sárga bronz vagy vöröslő réz homli volt, hanem javarészt abból a hűvös erejű kék érzébből készült, melyet a hellének nem ismertek és annyira irigyeltek. Zetes illetődve, szinte babonásan hunyorított a gazdájára: «Itt az a híres vas, uram... látod-e?» Aztán óvatosan halkán, de tudakos gyönyörűséggel fecsegett tovább:

— Hej én már sokszor láttam, ugyan ösmerem őket! Itt ez az előtűnk vonuló első század... ezek például mind abba az ő Themiskyra fővárosukkal szomszédos Lykastos városba valók, mert tudnod kell uram, hogy Chadesiával együtt ez a három város a magva annak a tengerparti Amazonországnak... nos tehát ezek a lykastosiak, a mint látod, mind szeliden szökek, de a mily vékonyka jámboroknak tetszenek, oly könyörtelenül vérengzők: híresen kegyetlenek. Különben valamennyien leánymazonok, vagyis még nem kerültek anyaságra, — pedig hisz ott a hármast, sőt többszörös zsinórpaszománt a köpenyökön és mitrajukon, vagyis egyenként mind ötlek ők már legkevésbé három férfit... mert azt is tudnod kell, uram, hogy ez a főfeltelet! a ki még nem ölt három férfit, az az amazon nem méltó arra, hogy a szerelmet megismerje. Sokan persze örülnek ennek és cseppet se kívánják, sőt mindenlép húzódoznak a szerelemtől, mások viszont fellette vágyak az anyaság örömei után, — hát az amazon-törvény nem nagyon kérdi őket, hanem mindnyájuknak át kell ezen esniök: a kik korosztály szerint soron vannak, azok az Adonis tavaszi feltámadásának a szent éjjelen seregétől kivonulnak az Amazonországhatárt képező Szent Hegy Akmon-Ligetébe, hová ugyanakkora feljönnek a másik oldalról az ez únnepre megbékélt szomszéd nemzetek ifjai... szóval, a fiatalok itt Adonis emlékére összejöttek, s a leánymazonok hazatérük után megkapják a maguk egy évi anyasági szabadságát s beköltöznek Themiskyrának abba a városrészába, melyet úgy hívnak, hogy az Anyák Városa... Kell ez, hogy az amazon nemzet ki ne haljon és mondom, nincs ez alól

kivétel, mind kötelezve vannak erre a szerelmes kötelezésre: a közamazonok ép úgy mint a vezérnök, a hercegnők, — sőt maguk a királynők is.

— A királynők is...?

Theseus halkán, gépiesen ismételte a szót s mintegy álomban csak bámult tovább az emberek feje felett, el a Sardesi utca felé. Lassan, lépésben, de egyre közelebb jön onnan a fáklyás lovasok csapata s az az egy nyulánk alak ott a közepén a szövőtetnek kettős sorának az éles fényében egyre kivehetőbb és meglepőbb... Az aranyműves kedvtelve pletykált tovább:

— Ide, ezeket nézd uram, a kik most haladnak el itt előttünk, lásd ez a nem kevésbé híres chadesiai század, ezek már inkább barnák és testesebbek is... ezek ugyanis asszonyamazonok, vagyis már voltak anyák. Azért persze tovább harcolnak, — nem küldik ugyan őket repülő első támadásokra lovasság ellen, de gyalogsággal szemben kitűnőek, sőt határozottan jobbak a leánymazonoknál... Látod-e öltönyükön az asszonyi jelzést? Az övben van a különbség: míg ugyanis a leánymazonok fiú módra egyes övet kötnek a derekuk köré, addig ők, az asszonyamazonok, kettős kötet viselnek a páncélingükön, egy perizostra-t a csipőjük felett s egy strophion-övet a keblük alatt. Aztán még egy különbség van, — a ki egyszer már anya volt, az nem szabadon lógó lábakkal ül a lovon, hanem — láthatod! — egy borszójjon lógó kékerezű kovácsolt karikába támasztja bele a lábát, a hogy ők mondják, kengyelt kap... — Kengyelt...?

Theseus megint ismételte a szót s különös türelemtelenséggel kezdett ágaskodni, — nyilván azt leste, az a fáklyák közt közeledő ezüst alak hogy is ül az ezüst félholdacskaikkal csilingelő fehér lován? Nézte, vizsgálta, kapkodta a fejét, egyszerre aztán élénken ragadta meg a Zetes karját:

— Nincs kengyele!

Az aranyműves elamult, — nem értette:

— Kinek nincs, uram?

— Mindegy... Szólj, fecsegy tovább.

Zetes a karját tapogatta:

— Szivesen, uram. Hát mit is mondjak?...

Nézd csak azt a furcsa tegezt a hátukon, tudod-e, miből van? El nem találod... Ez az első megölt férfi levágott jobb karjának a lenyűzött s kikenéyített bőre, valóságos emberbőr, ott fityegnek a száradt ujjak lenn alul... ez azonban kizárólag chadesiai szokás. Ily kegyetlenül furcsa az ő kicsi holdpajzsuk is: vérel keményített bőrből van domborúra kalapálva, — igen könnyű jószág, de azért az érzélni is jobban állja a dárdát és nyilat. Bezzeg az ő kékerezűgyű nyilak ugyan áthatolnak a mi pajzsainkon! — hja, ha nők is, azért esudásan, rejtelmesen erős az ő jobb karjuk, uram.

Sürgető szorakozott szó:

— Tovább, Zetes, tovább...

Az aranyműves örült ura érdeklődésének:

— Hogy mért oly erős, azt akarod tudni, uram? Hát igen fortélyos oka van ennek. Nem hiába «amazonok», vagyis «melltelenek», helyesebben félmellűek ők, mert igaz való, ők csak a balkeblüket érsztik szabadjára domborúra nőni, a jobbat azonban már kora gyermekkorukban légetik, már mint valóságos tűzzel, vagy forró olomlapokkal... Am nemesek azért teszik ők ezt, hogy a mell ne ártogasson nekik az ifjónásnál, a fegyverforgatásnál, hanem főként azért, hogy az a mellereje e csontkítás által egészen a jobb karba menjen át... Igenis, így hiszik ők ezt, uram, s tán igazuk is van...

Az athéni le nem vette a szemét a lassan közeledő fáklyás csoportról. Nézte a középső alaknak a vállra vetett pettyes tigrisbőrt s valami különös kíváncsisággal leste, a kacza-

gány alatti csillogos ezüst-zeke ránczai mint játszanak a leányos természet hajlásával... Molsolyogva bólintott:

— Te Zetes... és nincs kivétel ez alól a csontkítás alól?

— Nincs bizony, uram.

— Hazudsz, fickó, — odanézz...!

— Hová, uram?

Poseidon fia rámeredt:

— Sehova... Beszélj tovább.

Az aranyműves szorongva vont vállat:

— Mit mondjak még? Különb megáll csak, uram, sügta, — ép itt fecsegek a szomszédaim: a másik királynő, Orythia, már mint ennek az Antiopénak a nővére, tavaly volt soron s most a télen meg is született a gyermeke, de hát nem leány volt, csak fiú, így persze megölték... De csitt, hallod-e, uram, mit mondanak még? azt, hogy Antiopé is sorra kerül és pedig nyilván a jövő tavaszra.

Zetes az urára pillantott: hörgő hang tört elő a melléből, valami formátlan, tiltó, dühödő szó lázadt az ajkairól... A kis pohos ember elképpent, félni kezdett:

— Uram, a nagy Zeuszre, nem értelek, még nem látalak így: arczod halvány, tán beteg vagy? hová meredsz úgy?... Oh bocsánat! — tette hozzá aztán egy a tömegben támadt hirtelen résen át észre véve a gazdája szemének az irányát, — most már értem, tehát...

Az athéni, mint a kit rajtakaptak, szinte szégyenülten riadt:

— Hogy mersz rám leskelődni? Ki ne mondja a nevét.

— Dehogyan is mondom, uram, én csak annyit mondom, a mennyit tőled tudok, hogy ő a mi legnagyobb, legszörnyűbb ellenségünk!

Theseus elertette, ocsudott már; a borsisak alatt, végigsimította a homlokát:

— Igazad van... Eh őrlétség, kábít ez a bolond város; rajta Zetes, csak szídj, becsmérelj, hordj le, mint utolsó rabszolgádat, hogy észbe kaphak végre, — hallod-e? szídj már, vagy megharagszom, érted? parancsolom.

A kis pohos ugyan izzadt; könyörgően nézett az urára:

— Hisz szídlak, uram, szídlak...

— Úgy... mondjad: asszonybolond, látod, ostoba!... Igen, igen, úgy van: ő a mi legszörnyűbb ellenségünk és engem már is majd törbe ejtett Ephesus ellenséges istenségének valamelyes buja bíbjóssága... De még idején eszmélek.

Ismét előre nézett. Daczosan ismételte:

— A legszörnyűbb ellenségünk... kit nekem ma el kell fognom, el kell toppantott, — s el is fogom fogni! Addig is számoljuk csak ezt a véle jött amazon erő, hisz azért vagyunk itt. Tehát ez eddig csak elővéd volt, úgy-e?

— Igenis uram. És most következnek, közvetlenül az udvar előtt, a gárda.

Szélesedő sorokban a bibormitrás és biborpalástos amazon testőrség tánczoltatta be a tere a lovait. A tolongás kezdett türelemtelenné válni; ők ketten is odább sodortattak, de véletlenül ép a főmegabyz és a főpapnő legközelebbi közelébe. A sokaság tüntetők tapssal üdvözölte a themiskyrai gárdistákat, kik a lakosság s főként a gyermekek öröme ezidén is izes ajándékkal kedveskedtek Ephesusnak. Furcsa édes bogyt szórtak a lovuk marjóna lógó ércsisakjukból a nép közé, aprószemű, hűs, vöröses gyümölcsöt, melyet sehol másutt nem ösmertek, mely egyedül csak ő náluk Amazonországnak, a tengerbe torkolló Thermodon folyó partjain termett. «Az ephesusiak ösmerik már,» — sügta Zetes, — és szeretik is, úgy hívják: ceseresznye...» Egész víg csata lett ott a gyümölcsért, s csata azonban a gárdával együtt hamarosan kaczagva vonult odább, hogy komolyabb és fényesebb szereplőknek adjon helyet. Mindenki lábujjhegyre állt s éjjetébreztető orkánként zúgott fel a kiáltás: «An-

tiopé! — Antiopé! Theseus is önkénytelenül ismételte e szót, de csak halkán, igen halkán s a név újszerű, eddigelé még nem izlett édességeként csiklandozta ajkait... A sárga megabyz mitrák s a fehér kredemnonos papnői fátyol fővegek mind előbbre tömörültek most, — ezalatt az eddigelé elvonult amazoncsapatok hirtelen megálltak s gyors farolással, pár ügyes mozdullattal helyet csináltak s nagy négy-szögű tagolódtak a tér közepére. Még egy idegenszerű, rövid parancsszó: a nagy amazon-négyyszög sűrűn álló lovai, mintha halalos nyíl érte volna egyszerre valamennyit, egy tempóra mind dűlni kezdtek jobb felé s meglepő egyformasággal szép pihenő rendben földre terültek. Az amazonok velük dűltek, de utolsó pillanatban gyakorlott billenéssel talpra zörentek, leszúrták lándzsájukat a köveget márványlapjai közé, ráakasztották holdpajzsukat, aztán leültek a tetemeként heverő, jól kitanított paripákra. Megnyugtató nyakveregetés következett, melyet bizodalmas csöndes nyelés követett, az amazonok megfordultak s szilaj mossollyal gyönyörködtek az ephesusiak ámulatában. Pár tyruasi s judaeai üzér mindjárt ott termett mögöttük s marékka kínálta nekik az aranyport a babonás hírvő kék érzébből való homlómért, főként fegyverért, «demer ls, demer ls» mondogatták amazon nyelven, mivelhogy ez a

KATONAI TELEP A DUNAPARTON.

A SZERB NEMZETI SZÍNHÁZ KIJAVITÁSA.

hol csak tehették, éreztették velük a megvetésüket... Nos, a megabyzok sehogyse bírtak az amazon loval, az első két sárga főveg után a segélyre siető többi kudarist is mind lerepült a kopasz borotvált fejkéről s tulajdonosaik egyre-másra hemperedtek a torpézoló paták alá. Az udvar egyik főamazonja (a körülállók bizonyos félő áhítattal suttogták a nevét), a híres Molpadia hercegnő, kit amazon nyelven csak «oiorpatas»-nak, «a férfiolóné» neveztek, kihívón vetette fel vassót kamaszos héjja arczát s rikácsoló kacajjal tüzelte a harapó, rugdalózó paripát: «rajta, ne hagyj magad, ephesusi puha kéz téged le ne foghason! Hadd guruljon ez a sok pohos herél!» s a szomszédok hallották, a mint még hozzá-tette: «eh, én utalom s még akkor se bocsátok meg a férfinak, ha sárga sipkát tesz fel!» A főmegabyz szégyenkezve, bosszusan fordult hátra s kereső szemé önkénytelenül is a mögötte álló poroszoló hatalmas alakján akadt meg:

— Hát senki sincs itten erősebb?

(Folytatás következik.)

Pénn, pénn, pénn! kell a háborúhoz, mondotta Montecuccoli. Ma már ezt az iskolás gyerek is tudja — és hadi-kölcsönt jegyez.

KARA MUSZTAPA PASA SIRJA A KALIMEGDÁNBAN.

Jaurès feltámadása.

A francia szocialista pártoknak az az országos gyűlése, a melyben az eddigi többség alávetette magát az addigi kisebbség fölfogásának és kivánságának: egy halott életésével végződött. A gyűlésezet tagjai, a kik, mint a *Journal de Peuple* írja: esápadtak és lázasak voltak a határozás történelmi jelentőségének átérésétől, önkéntlenül ajkukra kívánták annak a férfinak a nevét, a ki a háború első francia eselöttje volt és ime feltámadott a béke első halk lélekzetvételére. — *Vive Jaurès!* kiáltották minden oldalon a különböző fajtájú, fokozatu és árnyalatu szocialisták és ez az egységes fölkiáltás mintegy a peesétje lett a közösen hozott határozatnak.

Se a sajátos tüntetés az átlótt szívű vezért föl nem támaszthatja, se a határozat, hogy a francia szocialisták is megjelennek a stockholmi konferencián maga a békét még meg nem teremtheti. Talán nincsen túlzás nélkül az a fel fogás sem, a mely a párisi határozatot világ történelmi fontosságban az orosz forradalommal egyenlő értékűnek hirdeti. De a pétervári dráma méreteinek túlszárnyalhatatlansága nem csökkenti meg a párisi határozatnak szintén óriási fontosságát, még akkor se, ha nem feledkezünk meg róla, hogy ez tulajdonképpen csak amannak következése. Maga a stockholmi tanácskozás a mostani vonalaival, programjával és nyerhető igen nagy jelentőségével az orosz forradalom következeziája akkor is, ha az a kívánság, hogy a semleges államok szocialistái a háborúban érdekelt elvtársaik bevonásával próbáljanak valamit a béke érdekében, megelőzte a Romanovok detronizálását.

A párisi határozat jelentőségét saját magának a háború előtti viszonyokkal való egybevetése méri meg. Ha ráemlékezünk: mit képviselt akkor az a férfiú, a kinek meg kellett halnia, hogy a háború beléphessen Franciaország legújabb történetének küszöbén.

Több mint két évtized óta minden francia kormány többsége olyan pártokból alakult, a melyek különböző jelzők alkalmazásával, de magukat valamennyien szocialistáknak vallották. Mérsékelt szocialista, nemzeti szocialista, radikális szocialista pártok alkották az egymást fölváltó és magukat szintén a szocialista tanok alapelveivel szolidaritásnak valló többé-kevésbé radikális kormányok többségének magvát és zömét. Ribot két elődje: Briand és Viviani személyében szocialista pártvezérek ültek a miniszterelnöki széken. Valamennyi francia szocialista párt között csak egy volt, a melyet a legradikálisabb kormány se sorozhatott be a maga állandó többségébe. Bizonyos kérdésekben föltétlen biztossággal számíthatott a támogatására, de a Jean Jaurès párhiveit, az úgynevezett független szocialistákat nemcsak a nacionalista és konzervatív jobboldali kisebbséggel állította élesen szembe, hanem a radikális többség tömegétől is elválasztotta valami, a mit Deroulde Pál így nevezett: *rideg tompaság a nemzet legszentebb fájdalmával szemben.*

Mert legyünk vele tisztában: a nemzeti érzékenység sehol a világon nem oly égő és oly hevesen reagáló, mint abban az országban, a mely a világgolgárság tanát legvehemensebbül hirdeti és a mely a maga nyelvkinéséből adott nevet az internacionálnak. Négy évtized óta a legfájdalmasabb szó *minden* francia számára: *Elszász volt és a legforróbb a: revanche.* Ezernyi hűvös, okos és józan jelszó vizes leplevel hasztalan borították: ez a tűz valami egészen példa nélkül való olthatatlansággal egyre égett a gall lelkekben. Kell valami igaznak lenni Barrès szavában, hogy az elrablott tartományokért való keserű fájdalom együtt születik a francia gyermekkel és benne van a könyben, a mely anyja emléjére hull.

Es Jean Jaurès volt az, a ki hangos szóval mint meggyőződését hirdette magának a fájdalomnak és szentségének tagadását. Nem azt mondotta, a mit *Gambetta*, hogy esoha se

beszélni róla, de mindig gondolni rá, — hanem azt vallotta, hogy se beszélni nem kell róla, se gondolni nem szabad rá, mert a revanche szava és gondolata gyanút a háború magva, az internacionálé pedig nem okát nem ürí és semmi magyarázatát nem fogadja el annak, hogy az emberek lemeszárolják egymást.

Ez az, a miért Jean Jaurès, ha nem is Franciaország, de Páris leggyőfőbb embere volt. Hazaárulónak, sőt, a mi ennél is szörnyűbb: *némeknek* neveztek. A párisi élezlapok amnyi mérgezett nyilat egyetlen egy politikus testébe nem röpfettek, mint az övébe. A *Rire* folyton fabrikálta a kézesókoló etréner Johann német nyelvű leveleit a Kaiserhez. A kézesókoló hű Johann természetesen Jaurès volt. Egyáltalában nem véletlenség, hanem logika, hogy a fegyverhez kapott Franciaország első kilótt golyója az ő szívét kereste. És meg is találta.

Ha nem találja? ... A kérdés meddő, de izgató, mert ez az ember a legdühösebb máglyán is hatalom volt. Nemcsak a meggyőződése volt nagy, hanem hiveinek táborá is. És soha akkora, mint a mikor a revanche szelleme valóságá: elevenedett és a vállára vette a puskát, hogy elinduljon a keleti határ felé. Száz embere ült a Bourbon-palotában Jean Jaurèsnek és a nép még nem tudta: kinek adja sorsdöntő akaratát. De Jaurès átlótt szívvel roskadt egy kávéház padlójára és hivei bátorságát eltemették a vezér koporsójával. Tanítványai elnémultak vagy megtagadták. Egykoron Gustave Hervé is az ő ígére esküdött ...

Azóta csak a revanche volt a szó a szószéken, a vezércikkben, a hordókon és az ágyúk meg a puskák száján. És ime most egyszerre mégis a halott az, a ki a döntést kimondja. A revanche borzalmasan igazolta Jean Jaurès és a halott szava oly hatalmasan dörög, mintha általa beszélhének mindama francziák milliói, a kik 34 hónapon át sűrű oszlopokban vonultak utánna a Marne, az Aisne, az Oise és a Somme partjai mentén. Szőlősi Zsigmond.

A RÓMÁ LÓTT ALBEREDO A DÉLTIROLI FRONTON. — Jolty Gyula, a harcstérre kiküldött munkatársunk felvétele.

BUDAVAR OSTROMA 1849. MÁJUS 21.-ÉN.
Vágó Pál festménye az Erzsébet-múzeum kiállításán.

STANISLAU UCHRIŃON FELŐL

HALICS. — Baranski E. László rajnai.

A PROFESSZOR.

Elbeszélés. — Irta Lakatos László.

I.

Az ég most hirtelen kitisztult, az utolsó felhőrongy is lefutott róla. Már csak a távolból hallatszott valami égdörgésszerű hang, inkább kedélyes, mint félelmetes, nem komolyabb, mintha egy szőlőesősz a mennybéli magasságokból lődözött volna a madarakra és a gyümölcstolvajokra. Orbók az ablaknál állt, a párkány rozsdás bádogszélén a száradó esőcseppeket számálla. Tizenegy, tizenkettő, tizenhárom... A tizenhárom számot kihagyta, mert noha komoly, tudós ember volt, a Műegyetemen a növénytan professzora, még sem tudott egészen kivetkőzni az apró babonákból, a mikre még gyermekkorában kapatták rá.

— Milyen forró délután volt ina és íme ferályorai eső, hogy lehűtötte a világot. De így van ez az életben is. A legnagyobb fülledtséget is elmulasztja egy kis zivatar — jutott eszébe. Orbók pontos ember volt, rendszeresen gondolkozott és egy gyűrt asztalkendő gyakran halottas leplek ránczait juttatta eszébe. Egyébként józan és jószívű ember volt.

Most megfordult. Az ablakkal szemközt levő ajtón belépett Evelin. A tanár felesége halkán, óvatos félmozdulattal húzta be maga után az ajtót, mintha attól tartott volna, hogy valaki alvót fölkel. Azután hirtelen kis asztalkához lépett, a varrósarkájában figyelmesen babrált, mintha csakugyan komoly dolga volna.

— Négy... hat... — számolt magában Orbók. — Hat percig voltak odakünn az előszobában.

De hangosan csak ennyit szólt: — Hozatott-e krondorfí vizet fiam? Mert este dolgozni akarok.

Orbók nem élt szeszes itallal. De ha este vacsora után nagy művén (A virágok alvása, a virágok beszélgetése és a virágok boldogsága) dolgozott, akkor mindegyik kéziratoldalra megívott egy félpalack ásványvizet. Ez volt az alkoholja, a koffeinja, a nikotinja.

— Igen. Hozattam. Tíz üveg krondorfí hozattam. Már valamennyi kint is van a spajzban. mondta Evelin és továbbra is úgy tett, mintha nagyon kutatna valamit a kézimunkakosarában.

A kosárka kék selyemmel volt bélelve. Evelin születése napján kapta ajándékba Zubriczkytól. Reggel az asszony valóban szólt a szakácsnének, hogy hozzon a fűszerestől több palack krondorfí, mert a tanár úr estére dolgozni akar.

Evelin az imént Zubriczkyt kísérte az előszobába. Náluk ebédel, mint minden vasárnap délben és akkor mindig ott fejejtkezett alkonyatig. Zubriczky a műegyetemen aszisztense volt Orbóknak. Nyírott bajszú szőke fiú volt, huszonnyolc esztendő és pompásan zongorázott. Nem voltak tudományos ambíciói, de az apja valamikor államtitkár volt a földművelésügyi minisztériumban. «Valahol csak kell kezdeni» — mondta a rokokóság és a fiút, a ki különben is sohasem ellenkezett szüleiével, kinevezették műegyetemi tanárségédnek. Így jutott Orbók mellé, a ki negyvenhét esztendő volt, marosvásárheiyi parasztszülék gyermeke, a maga erejéből küzdötte föl magát. Három munkája megjelent német nyelven is és tavaly disz-doktori diplomát küldött neki az upsalai egyetem. Orbók erre érthető módon büszke volt, hiszen az upsalai univerzitásos tanított valamikor Linné, a botanika fejedelme. A professzor különben nem volt hiú ember. Fáradt, ráncos, barázdas tudós feje egészséges, vállas paraszti testen ült. Gyakran hunyorgatott. Ugyanis, a mióta megnősült, csak munkaközben hordott pápaszemét. Azelőtt mindig az ült az orrán, mert meglehetősen rövidlátó volt. Negyvenéves korában vette feleségül Timóthy Evelinet, az államvasutak néhai elnökigazgatójának árváját. Eveline akkor tizenkilenc esztendő volt, a legkarestűbb, a legszökébb egész Pesten. Rokoinál nevelődött és azok, miután a kis örökséget a neveltetési és bálozási költségekre elszámolták, egy fillér pénz, egy napernyő, egy pár keztyű nélkül bocsájtották el házukból az árvát.

Zubriczky két esztendő óta járt hozzájuk. Orbók hívta először a házhöz, de már a második hónapban szerette volna kitenni a szűrét, bár semmi bizonyosat nem tudott felőlük. Az assiz-

tens azóta sem maradt el. Minden vasárnap újabb gyanút pötyögtetett a professzor lelkébe, de aztán egész héten gondolkozván a dolgokon, szombatig magában tisztára mosta az asszonyt, hogy vasárnap újra meglásson, észrevegyen valamit, a mi nem hagyta békén. Nyiltan sosem merete a dolgot szóvá tenni. Ha valaha valamit is megtud — így határozott magában — akkor nem csap lármát, hanem elválnak szépen, békességben. Gondoskodni fog az asszonyról és nem irigylti tőle, ha később jól megy sora, ha boldog lesz azzal, a kit... De a míg a házában van, a míg a nevével viseli... Orbók bizonyos órákban szinte lovagias tisztelettel volt a nő nem iránt, de a parasztek gyermeke azért a tulajdonának, a jószágának tekintette az asszony becsületét. Az övé, akárcsak az ebédő asztala. És legyen tiszta mindkettő. És végre is, nem akárcsak van szó. Az ő neve... Jelen esetben Upsaláig terjed a felelősség.

— Hat perc az előszobában... és délben hogy összenéztek, mikor a Bulyovszky-utcai házassági drámáról volt szó... Ezek a tekintetükkel is érték egymást... Mindketten belepirultak... És ebéd után... de igen... Linka az asszisztens cigarettájából szippantott... Persze azt hitték, ő nem lát odáig... Holnapról fogva mindig pápaszemet fogok hordani... És mert az előszobában hat perc... Ha megkérdeznék őt, hogy mit beszéltek odakünn olyan sokáig... Csak úgy fogja kérdezni, látszólag ártatlan kíváncsisággal, minden agresszivitás nélkül.

Kettőt előre lépett. — Linka fiam... — Tessék — szólt az asszony, (már régen egy alsó csészeterítón himzett és fejét föl sem vetette.)

— Semmi... Csak azt akartam mondani... Hát igen, a krondorfí vizet rendben van... Köszönöm.

Nagyot nyelt, egy kicsit, maga előtt is restelte a gyávaságát, azután, hogy mással etesse gondolatait, hirtelen és erőszakosan a botanikai kéziratának utolsó passzusát ismételte magában. Hol is hagyta el tegnap este?

— A régi természetfilozófia lelkes lénynek vette a növényt, sőt az akkori botanika egyik szövívője azt hitte, hogy a lélekké halhatatlanság jár együtt és könyvelt írt a növények halhatatlanságáról. Ez már a középkori sarlatánok merészségére emlékeztet.

Így végezte tegnap. Ma pedig így fogja folytatni, az első mondat már meg is van.

— De ezekben a túlzásokban is a természet helyes mivoltának több felfogása lappangott, mint a «verus botanicus»-ok szemtelene, de «exakt» és ezért még most is érvényes sematizmusában.

Órult ennek a mondatnak, dühösen reczitálta, mint egy leczkét magoló diák, azután... hirtelen azt látta, hogy Linka kezéből a kosárba esik a varrótű, önfelédten magába mosolyog. Az asszony álmódzik. Orbók keze a zsebben ökölbe szorult. Most rendet csinál. És megint kettőt előre lépett. Nagy erős lépéseibe nemcsak a padló, hanem a szoba minden bútortáza bele-reszkedett. Az asszony ijedten kapta fel szép, finom hosszú fejét. A parasztek ivadéka most hirtelen elszégyelte magát a finom nő előtt. Földnek szegezte fejét, mint a komondor, a kit megraktak. Restellte magát, szeretett volna átmenni a szomszéd szobába, de aztán mégis helyben maradt, nem akarta magára hagyni Linkát. Szembe ült vele, figyelt. Az asszony tudta, hogy a felesége tudja róla, hogy ő most őt figyeli.

Miért ez a kosár, ez az álomkéksínű selyembélés. Persze Zubriczkytól kapta. Orbók most durván megfogta a varrósarkát, a földre akarta hajtani. Megmond neki mindent, most, itt, ebben a perczben, ebben a szobában leleplezi az egész csúfságot.

— Nem értem fiam — mondta Evelin. — Pedig direkt szóltam a szakácsnének... És ez igaz is volt. Evelin reggel meghagyta a szakácsnének, hogy hozzon krondorfí, de az elfelejtette, csak akkor jutott eszébe, a mikor már hazaért és akkor már nem akart meg egyszer lemenni a boltba. Gondolta, ebből csak nem lehet baj.

Behívták most őt is. Kedvetlen volt, álmos és már épen feküdni akart. Vállat vont.

— Kérem a méltóságos asszonyt nem mondta, hogy hozzam azt a vizet. Ha mondta volna, hoztam volna. Mindig hozok, ha mondja. De ma reggel nem mondta. Még én kérdeztem, hogy hozzak-e, de a méltósága azt mondta, ne hozzak, mert a tanár úr ma este úgy sem fog írni.

— És kiment a szobából. Orbóknak égett a torka... «De ezekben a túlzásokban is a természet...» És most nem tudja folytatni a mondatot, elvész az egész fejezet, megszűnik a gondolatmenet, holnap

jutott eszébe — szegényke. Az a gézengúz ügyse venné el. Szegényke. Miért nincsenek gyermekeink. Ha lettek volna, akkor... »

Vizet hozott, vattával megmosta a szinte láthatatlanul piczi sebet, tapaszt tette rá és — ezt a terítőt csakugyan nekem himzi fiam, a névnapomra. Miért fárad? Milyen kedves Maga.

A professzor hangja szívből jövőn lágy volt. Ilyen lágy hangon még az asszonyok sem tudnak beszélni, csak az igazán jószágos férfiak.

— És most egyedül hagyta feleségét. Átment a dolgozó szobájába. Az íróasztalán egy skicz feküdt. Madársóskákról való rajz, a mit egy angol botanikus készített. A könyvespolcra nyúlt. Keze Lamarckot érte. Már százszor olvasta, minden sorát kivülről tudta.

— Nem baj — gondolta — az ember sosem olvashatja elégszer a jó öreg Lamarckot. Mindig új és új gondolatokkal termékenyít meg. Mi haladó botanikusok mindent neki köszönhetünk. Lamarcknak.

— És azután: — Timóthy Evelin szegénységben... Timóthy Evelin varrónő... Nem, nem! Ez sosem lehet! És nagyon szégyelte iménti féltékenységét és gyöttrődéseit.

II.

A legnagyobb békességben megvacsoráztak. Kedvesek, jók voltak egymáshoz, a szóból ki nem fogytak. Az asztalon tiszta víz állt. Orbók csak munka közben ivott krondorfí.

Még vacsora után is elbeszélgettek. — De ezekben a túlzásokban is a természet helyes mivoltának több felfogása lappangott, mint a «verus botanicus»-ok... Parancsoló, elháríthatatlan erővel ötlött a professzornak eszébe ez a mondat. Leküzdhetetlen munkavágy szállta meg, szinte ideges lett belé, a homloka kigyúlt. Fölkel, átment a dolgozóba. Linka utána. Az íróasztal melletti barna bőrkarosszékekben fog hímezni, míg az ura dolgozik. Vitte is magával a kis kosárkát.

Az asztalon puha kettős számú ceruzák, nyitott tollkés, faragószerszám, papírnehezék, szép hosszú fehér miniszterialis ívek. Mert Orbók csak ezekre tudott írni. Az upsalai disz-doktor kissé pedáns ember volt. De mondják, hogy Linné is az volt. Humboldt is. A botanika nemcsak hatalmas tudomány, hanem valamennyire gyűjtőszeszendély is. A sok apró dolgokkal való babra, a sok skatulyázás, szortirozás magával hozza a pedantériát.

Orbók föltette pápaszemét. — De ezekben a túlzásokban is a természet helyes mivoltának... A torka égett. Hol az ásványvíz? — Linka fiam, a krondorfí kérem... — Ejnye hát nem tette be a szakácsné? Pedig szóltam neki.

— Kérném csak gyorsan. Tudja, ilyenkor ideges vagyok. (De ezekben a túlzásokban is a természet...)

— Rögön. Megyek érte a kamrába. Hiszen tíz palackot hozattam reggel, magam vettem át őket.

Evelin kicsit elpirult. Nem tudta biztosan, így van-e, valóban átvette-e a krondorfí, de azért ment kifelé.

Az egész házban nem volt egy fia palack ásványvíz.

— Nem értem fiam — mondta Evelin. — Pedig direkt szóltam a szakácsnének... És ez igaz is volt. Evelin reggel meghagyta a szakácsnének, hogy hozzon krondorfí, de az elfelejtette, csak akkor jutott eszébe, a mikor már hazaért és akkor már nem akart meg egyszer lemenni a boltba. Gondolta, ebből csak nem lehet baj.

Behívták most őt is. Kedvetlen volt, álmos és már épen feküdni akart. Vállat vont.

— Kérem a méltóságos asszonyt nem mondta, hogy hozzam azt a vizet. Ha mondta volna, hoztam volna. Mindig hozok, ha mondja. De ma reggel nem mondta. Még én kérdeztem, hogy hozzak-e, de a méltósága azt mondta, ne hozzak, mert a tanár úr ma este úgy sem fog írni.

— És kiment a szobából. Orbóknak égett a torka... «De ezekben a túlzásokban is a természet...» És most nem tudja folytatni a mondatot, elvész az egész fejezet, megszűnik a gondolatmenet, holnap

jutott eszébe — szegényke. Az a gézengúz ügyse venné el. Szegényke. Miért nincsenek gyermekeink. Ha lettek volna, akkor... »

Vizet hozott, vattával megmosta a szinte láthatatlanul piczi sebet, tapaszt tette rá és — ezt a terítőt csakugyan nekem himzi fiam, a névnapomra. Miért fárad? Milyen kedves Maga.

A professzor hangja szívből jövőn lágy volt. Ilyen lágy hangon még az asszonyok sem tudnak beszélni, csak az igazán jószágos férfiak.

— És most egyedül hagyta feleségét. Átment a dolgozó szobájába. Az íróasztalán egy skicz feküdt. Madársóskákról való rajz, a mit egy angol botanikus készített. A könyvespolcra nyúlt. Keze Lamarckot érte. Már százszor olvasta, minden sorát kivülről tudta.

— Nem baj — gondolta — az ember sosem olvashatja elégszer a jó öreg Lamarckot. Mindig új és új gondolatokkal termékenyít meg. Mi haladó botanikusok mindent neki köszönhetünk. Lamarcknak.

— És azután: — Timóthy Evelin szegénységben... Timóthy Evelin varrónő... Nem, nem! Ez sosem lehet! És nagyon szégyelte iménti féltékenységét és gyöttrődéseit.

Lobkovitz Zdenko hg. altábornagy, Ő Felsége főhadsegéde. Darvasy István festménye.

A király háza Badenben. — Szántó Lajos rajza.

már semmire sem fog emlékezni, oda az egész munka.

Az íróasztal fölött egy upsalai diploma nagy vérpíros viaszpecsétje bámult a professzorra. Orbókkal forgott a világ. Evelin mentegetőzött ijedten, félszegen, gyermekesen.

— Hazudik a szakácsné. Pontosan emlékszem, hogy... Még azt is mondtam neki, hogy siessen, mert...

— Az előbb azt mondta, hogy maga vette át a palackokat...

— Ezt mondtam?... Én nem ezt mondtam... Én csak annyit mondtam... Téved, kedves barátom... én csak annyit mondtam, hogy...

Orbók tekintete most a kék kosárra esett.

Az íróasztal sarkán volt, Evelin odatette, a mikor az előbb kiment a kamrába. A professor megragadta a kosarat, körömmel belehasított a kék selyem bélésbe, az egészet a padlóra vágta.

— Hazugság kedvesem... Minden szóval hazugságot lélegzem ebben a házban... Vagy azt hiszik talán, hogy vak vagyok, hogy ostoba vagyok, mert két évig egy szót sem szoltam? Vége kedvesem! Mindennek vége!

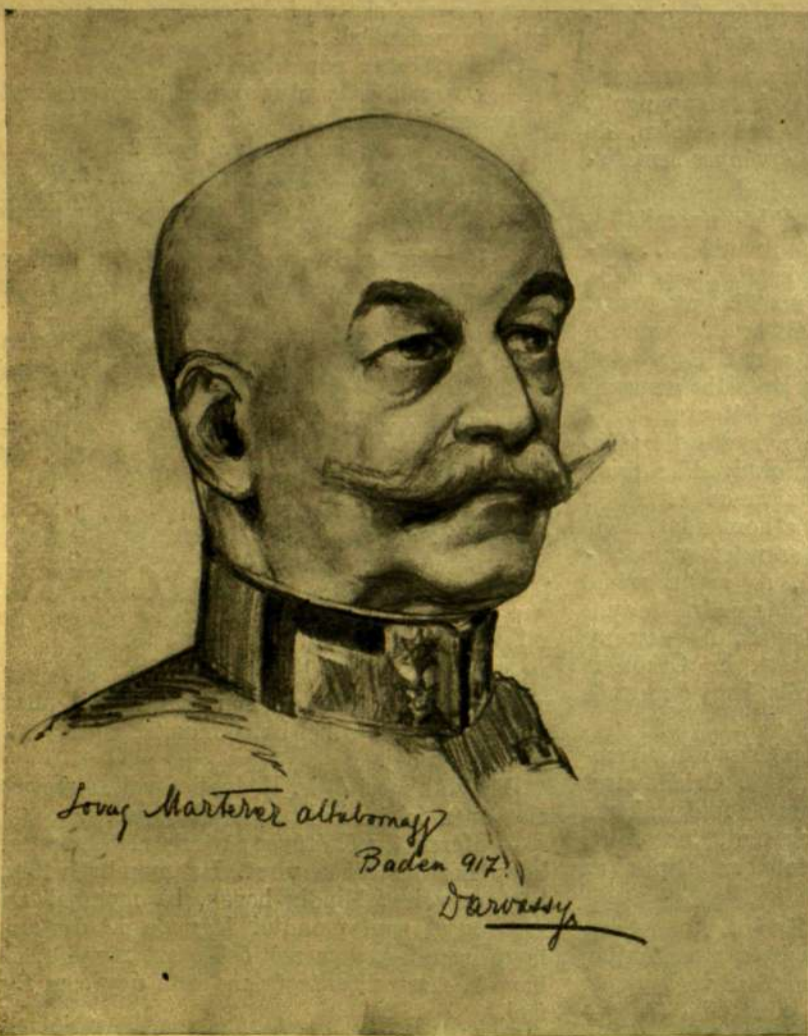
Lábával rátaaposott a kosárra, nagy kemény parasztlével az íróasztalra csapott. A madársósikáról szóló skiciz a padlóra hullt, a Zubriczky-féle kosár mellé. S a hogy a padlóra nézett, a pedáns ember még jobban feldühödött a maga okozta rendetlenségben.

— Hazugság! Minden szava hazugság! — ordította és öklével újra az asztalra csapott.

Igy még soha senki az életben nem beszélt Evelinnel. Mérhetlen megvetéssel, olyan göggel, a milyent maga nem ismert azelőtt, mondta: — Sosem hazudtam, csak maga sosem kérdezett. Most úgy látszik, kíváncsi, hát megmondom: Szeretem Zubriczkyt.

Talán több daczczal mondta, mint igazsággal. Még ez este elhagyta a házat. Hat esztendei házasság után.

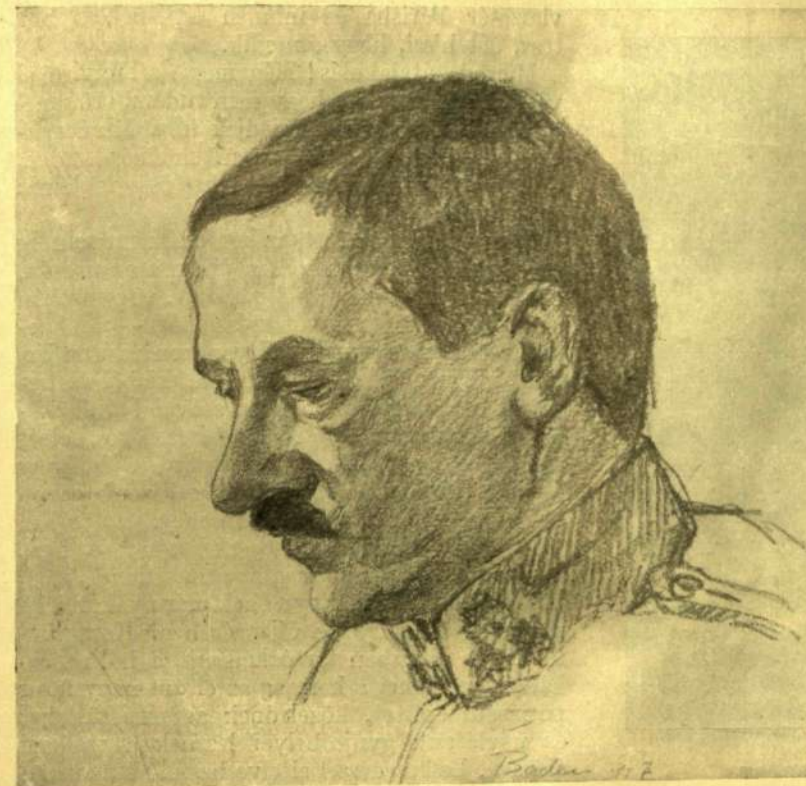
Hőseink az Isonzónál világraszóló dicsőséggel véreznek s te sajnálnád a hazától pénzedet?

Lovag Marterer Ferdinánd altábornagy, főhadsegéd, a katonai iroda főnöke.

Báro Zeidler Egon vezérkari ezredes.

Gyergyószentmiklósi Kary Béla vezérkari ezredes. Darvasy István rajza.

Vogt Valdemár vezérkari alezredes.

Polzer Károly lovag fregattkapitány.

Ottrubay Károly vezérkari százados.

Pintér Ferenc százados.

Báro Dittfurth Miklós százados.

SZENCZI MOLNÁR ALBERT KIADATLAN ARCZKÉPE.

A magyar kalvinista zsoldár költőjének s a reformációkorai magyar kultúra egyik legérdekesebb alakjának eddig nem volt ismeretes jó és hiteles arczképe. 1914-ben került a Szépművészeti Múzeum magyar történelmi gyűjteményébe az itt közölt rézmetszet, amely híven mutatja Szenczi Molnár arcvonásait. A kép 1604-ben készült, mikor a zsoldárköltő Németországban járt — ez, valamint az arcvonások jellemzőségei magyarossága is, hitelességét bizonyítja. A kép alsó bal sarkán van készítőjének monogramja: H V — a mely Heinrich Ulrich akkori ismert nürnbergi festő és rézmetsző nevét rejti. A kép legalsó részén levő két sornyi magyar szöveg Szily Kálmán megjegyzése szerint, a kinek szíves közvetítése adott nekünk módot az arczkép közlésére, valójában a legrégibb magyar nyelvű felírás egy rézmetszeten. A kép alatti latin disztichon fordítása: «segítségem a szentek élete, az üdv és a sors, — te légy Szentháromság sorsom, életem, üdvöm.»

SZENCZI MOLNÁR ALBERT.

viszatar Párisba és minden lépésnél, a mit tesz, azt hiszi, hogy álmodik.

Micsoda átalakulás! Még most is annyira el vagyok tőle fogulva, hogy nem tudom, örömmel üdvözöljem-e vagy meggyűlöljem tőle. Mindenekelőtt egy benyomás hat egyenesen elképesztően, a melyet három szócskában lehet összefoglalni: itt a nép!

Nem tudom, azelőtt, mikor csaknem mindig csak lóháton vagy kocsiiban jártunk el utazán, oly gyorsan siklottunk el mellette, vagy igazán nem merészkedett ki városrészeiből, — mindenestre csak most van itt. Ugyanazon az úton jár, mint mi, nem térve ki útunkból, kiabál és lármázik a köztutakban, hangos szóval beszél szabadságról, demokráciáról, köztársaságról, holott azelőtt csak azért merete kinyitni a száját, hogy éljen a király-t kiáltson. A legbámulatosabb dolgot azonban tegnap éltem meg.

Elterjedt Lafayette megérkezésének a híre. Versaillesben persze senki sem tudott róla, mikor a párisi utcái gyerekek már gyakorolták magukat a Lafayette eljenzésében. Kora időtől fogva Párisban tartózkodtam, a hol az ár-kádok, melyeket a herceg az eltűnt nagy faszorptól épített, közelednek az elkészüléshez és ügylészük gyűjtőhelyei lesznek a szellemi életnek. Lelkesedéssel elterve beszéltek a váravárt hétről, Amerika végleges felszabadításáról, a yorktowni döntő győzelemről.

«A város égése a szabadság fátylaja volt!» — kiáltott valaki, a ki állítólag ott volt. «Majd égni fog nálunk is nemskára» — kiáltott egy másik. «A feudális jogokkal és adórendeletekkel élesztjük a monarchia máglyáját» — ujjongott egy harmadik, — egy püpos ember Savonarola aszott képével. Mindenki tapsolt neki.

A «Lafayette» kiáltás, a mely mintha valahonnan belülről jött volna, túlharsogta a lármát. Egy pillanatra mély hallgatás, — aztán a tömeg egyhangúlag a kijárat felé tödült s már a legközelebbi perczben láttam egy egyenruhás embert, erős karok között, magasan az emberek feje fölött lebegni. Kalapok repültek a levegőbe, zsebkendők lobogtak, megannyi fehér zászló, — mikor a marquis végre érintette a lábával a földet, száz kéz nyúlt feléje. És széles, piszkos öklök szorongatták keskeny arisztokrata-kezeit. Minden fellázadt bennem ennek az érintésnek a láttára. Próbáltam kikeveredni a tongszövegbe. Ekkor a szemem egy másik egyenruhásra ért, a ki Lafayette mellett állott: ez az éles metszésű profil, ezek az aczélké szemekek, ez a világosszöke haj ismerős volt nekem, sőt bizalmas ismerős. Frigyes Jenő! A csodálkozás hangos felkiáltásban tört ki ajkamon. Ő nem hallott engem; azzal a püpossal beszélt — csaknem baráti módon — és barnára lesült arca könnyű pürossal szineződött fel, keskeny ajkai körül mosoly játszott, — örült ennek a találkozásnak!

Nem lettem volna képes fiatalkori barátomat üdvözölni és könyökömmel törtem magamnak utat a tömegből kifelé.

Czéltsanul rohanva az utcák végig, a véletlen — vagy a sors? — Cogliostro háza előtt vitt el. Akaratlanul megálltam és felnéztem. A Mester a nyitott ablaknál állt. Valami ördögi vigyorgás torzította el a vonásait, — sohasem láttam azelőtt ilyent rajta. Nagy, sárga kezével intett nekem és olyan hangon, mintha aczélpenge súrolna palatáblát. Ezt kiáltotta: «Éles ma a levegő, úgy-e, báró úr! Siessen haza, nem finom bőrnék való ez» — és hangosan felkaczagva bevágta az ablakot, hogy csak úgy csattant. Mintegy megmeredve álltam, mikor a Marquis, önmek a férjét láttam kilépni a kapuboltozatból. Lassan ment, nagyon meghajolva, a válla vonaglott, mintha fázna a vastag fekete köpeny alatt. Aggódva akartam megszólítani. Ő azonban elnézett előttem a szemibe.

Gonosz egy nap volt, drága cousine, és legjobban szerettem volna a ládáimat becsomagolni és azon az úton, a merre jöttem, a legközelebbi postával visszatérni. Oroszország most úgy tűnik fel nekem, mint egy csöndes, sziklaktól övezett öböl, melynek sötét vizeiben nem tükröződik ugyan a napfény, de a vihar sem korbácsolja föl.

A nagyherceg küszöbön álló megérkezése azonban ideköt és én azt a reményt fűzöm ehhez, hogy a sok ünnepély és fogadás szét fogja űzni a rossz álmok hatását.

Gróf Chevreuse Guy Delphinehez.

Versailles, 1782 márczius 15.

Igen tisztelt Marquisné Asszonyom. Fennkölt parancsolóm, a királyné Ő Felsége megbízásából van szerencsém alázatosan közölni Önnel legmagasabb kívánságait.

Ő császári Fenségeik, Pál orosz nagyherceg és neje, Mária Feodorowna nagyhercegnő, született Montbéliard hercegnő május havában látogatásukkal szándékoznak a francia udvart kitüntetni s Ő Felsége mindent meg akar tenni, hogy a fenséges vendégeknek lehetőleg kellemessé tegye a tartózkodást. Ezért arra kéri Montjoie Delphine Marquisné asszonyt, mint Ő császári Fensége fiatalkori játszótársát, hogy a következő hónapokra szintén fogadja el a francia udvar vendégszeretétét.

Eddig, legszebb Delphine, a felsőbb akarattól mozgásba jött toll írt Önnek s most lép hirtelen Guy Chevreuse akcióba, hogy örömet fejezzen ki a miatt, hogy egy királyné legszeretelméért meg a legbuzgóbb marquisné számára is egyenlő a parancsal és hogy e pillanatban, a mint óvatosságból már előre meg tudakoltam, semmiféle ürügye sincs a lehetséges engedtelenségre. Laroseban szerencsés voltam személyesen meggyőződhetni, hogy nincs számdéka a fátvölt fölvenni, mert az apácázekzek számára való rózsafüzér helyett a felfűzött férfiszívek sorával láttam kegyetlenül játszani. Mindig, mikor azt reméltem, hogy az én szívemet tartja meg, egy másikat siklottott át fehér ujjain. Azt is tudom, hogy Strassburgban nem állanak annyira a legújabb divat magaslátán, hogy egy gerlice-házassággal megköttesse magát és hogy nem tartozik Cagliostro hívei közé, már csak azért sem, mert a Marquis úr közéjük tartozik. Csak tegnap találkoztam vele a nagymester páholyában, a hol a legbájosabb nők és a legelőkelőbb gavallérok borzongó elragadtatással várják a misztériumokat, a melyeket Isis feltámadt papja le akar leplezni előtte.

Mi vonzott hozzá? A játékszenvedély, — az Ő olvasztó kályhája olyan, mint a koczka és a kártya: vagyonokat teremt és nyel el. A kívánság, — abban a világban, melyet, úgy hisszük, fenéki kikötöltünk, az okkult tudományok az új, nagy szenáció. Ezenfelül: egy pap, a ki aranyat csinál, megérti még a legmegátalkodottabb eretneket is, annyival inkább, mivel Ő főtisztelendője a strassburgi bitoros érsek és Franciaország fő-alamizsnamestere is megadja hozzá az áldását.

Azt lehetne himni, Cogliostro Condorec és Mirabeau titkos ügynöke: boszorkány-mesterségével elbódítja ellenfeleiket, megigézi a szellemeket, elaltat minden bizalmatlanságot, elteríti a képzelt erőt a nyilvános élet józanságától. Azt hiszi, igaztódna valaki még Párisban Gibraltar ostroma miatt, ha minden ember aranyat tudna csinálni és minden nő bírná az örökifjúság elixirjét?

Drága Marquisné Asszonyom. Abban a pillanatban, mikor újra ráléptem Franciaország területére, és az egykor és ma közötti évek mintha el volnának törölve, úgy éreztem, mintha először Őnnel kellene találkoznom, mintha az új élet csak akkor kezdődhetnék, ha a régi csillag ragyog fölötte, a mely első ifjúságomat bevilágította. Csak mikor a derék Gaillard, a ki Őnt nem látta ugyan többé, de azért sohasem vesztette el a szemé elől, beszélt nekem Őnről és gyermekéről s mikor Őn a

GROSS GUSZTÁV, AZ OSZTRÁK KÉPVISELŐHÁZ ÚJ ELNÖKE. — Harkányi felvétele.

Trianonban már nagyban készülődünk a bájos előadásokra az érkező vendégek tiszteletére. Colonne úr, a ki Franciaország pénzügyeivel örökölte minden elődjének morzosságát, a minap komor homlokárczólással mondta a királynének: «Vulkánon táncol Felséged!» «Fő az, hogy tánczolunk — nevetett Ő — és hogy a parkett elég sima. Mit bánom én, mi van alatta.» És Cherubin románétát dudolva ment elébe a királynak, a kinek a tilos dal hallatára mindig megdagad a düh-ere.

En ellenben még mindig kellemes borzongással gondolok a vulkánra. Sokkal vonzóbbnak találom, ha az ember tűzijátékkal repül a levegőbe, mintha aggodalmasan mászik le a völgybe.

Mit gondol erről, legszebb Asszonyom?

A HEROZEG.

Montbéliard Frigyes-Jenő herceg Delphinehez.

Versailles, 1782 április 12.

Drága Marquisné Asszonyom. Abban a pillanatban, mikor újra ráléptem Franciaország területére, és az egykor és ma közötti évek mintha el volnának törölve, úgy éreztem, mintha először Őnnel kellene találkoznom, mintha az új élet csak akkor kezdődhetnék, ha a régi csillag ragyog fölötte, a mely első ifjúságomat bevilágította. Csak mikor a derék Gaillard, a ki Őnt nem látta ugyan többé, de azért sohasem vesztette el a szemé elől, beszélt nekem Őnről és gyermekéről s mikor Őn a

versaillesi kastélyban először állt előttem és csak úgy üdvözölt engem, mint bármely idegent, csak akkor éreztem, hogy több mint évek, — sorsok választják el a jelent a jövőtől. Ha Őn, hozzászokva a nagyvilág életéhez, a mely lármaival és szórakozással tölti be a lélek örvényeit, képes arra, hogy nővérem közeli ittlétekor, a mely naponként össze fog m'nek hozni, egyforma idegenül menjen el mellettem, én, Delphine, a ki Amerika pusztáin és északkeletben többet tanultam gondolkodni, mint beszélni, többet érezni, mint foltozni, — és nem vagyok erre képes.

Csak két út van számomra: vagy eltöröljük, a mi elválasztott bennünket és mint érett emberek, a kik megtanultak gyermekek boldogságokon mosolyogni, nyújtjuk egymásnak kezünket, vagy én elmegyek. Keserűen megbántottam Őnt — tudom — de keserűen is szenvedtem Őn miatt. Ezért bocsásna meg, ha rosszat tettem Önnek és én ki akarom tépni szívemből a tuskét, a mely még mindig benne ég.

Nem várok írásbeli választ. Ne üljön, valami külső befolyástól kényserítve az íróasztalhoz és én nem akarok Őntől egy olyan levélkét olvasni, a melyből nem láthatom, vajjon a tartalma érzése vagy udvariasság. Ma látjuk egymást az akadémiában. Önnek egy pillantása többet fog nekem mondani, mint sok szó.

Montbéliard Frigyes-Jenő herceg Delphinehez.

Versailles, 1782 április 13.

A mit tegnap nem bírtam kimondani, mert attól tartottam, hogy érzéseim sokáig visszafojtott áradata túlságos viharosan buzogna föl, azt ma meg kell mondanom: köszönöm a pillantását, a kezszeritását, köszönöm hogy él, hogy látom szabad!

Mikor Condorec elkezdett beszélni, még annyira meg voltam indulva a jóságától, drága Delphine, hogy a szónokra, bármennyire érdekel a személye, nem bírtam figyelni. Az ablakfülkében álltam és csak Őnt láttam. A fülemhez szavak ütődtek, de csak az Őn lágy hangja visszhangzott benne.

Csak lassankint tértem magamhoz és figyeltem. Hányszor vágyódtam odakinn, hogy Franciaország vezetői szellemeinek egyikét hallhassam! Most előttem állott; a XVIII. század volt beszédének tárgya; azt hittem, a szabadság fejlődését fogja dicsőíteni, a szabadságát, a melyért mi odaát vértztünk.

«Egy fiatal embernek, a ki ma elhagyja az iskolát, több az ismerete, mint az ókor nagy lángelméinek» — mondotta. Helyeslőleg tapsoltak, a fiatal emberek a lehangosabban, mintha önmaguknak tapsolnának.

(Folytatás következik.)

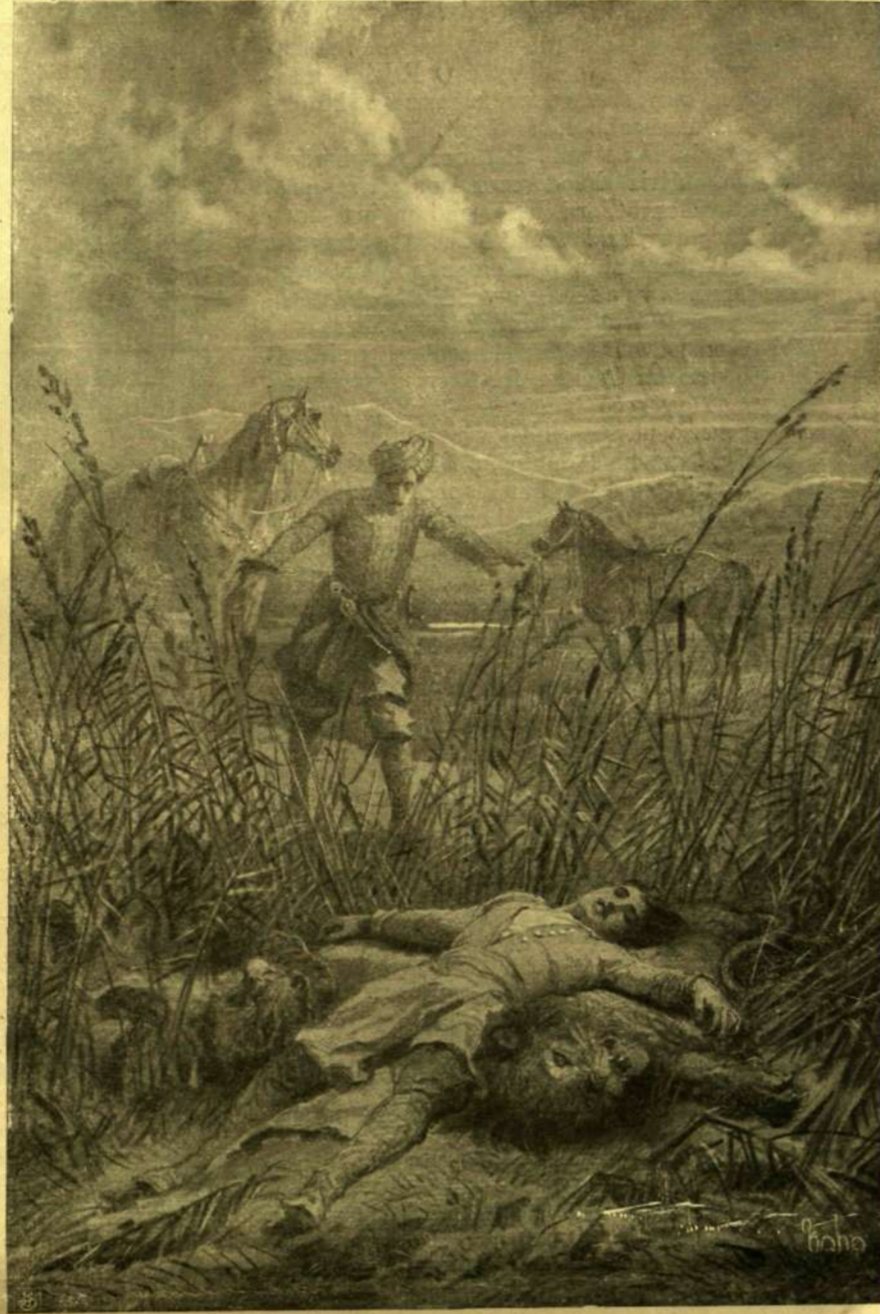
Istentől erőt, embertől hadi-kölcsönjegyzést.

HADD ÍRJUK ALÁ AZT A HADIKÖLCSÖNT! — Bér Dessé rajza.

Mikor beleült a harczba s elég kéket rakott rája, Megjelent két szereszen rab, ördögé volt a potfája.

Jobbfelől egy holt oroszán és a kard van, vérről fódott Balfelől egy megölt párducz. Földhözvágta ezt a dögöt.

ZICHY MIHÁLY RAJZAI RUSZTAVELI XII. SZÁZADI GRÚZ KÖLTŐ 'TARIEL, A PÁRDU CZBŐRŐS LOVAG' CÍMŰ HŐSKÖLTEMÉNYÉHEZ, A MELY MOST JELENT MEG VIKÁR BÉLA MAGYAR FORDÍTÁSÁBAN.

IRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Tariel, a párduczboros lovag. Vikár Béla nyugtalan, kutató szelleme, a mely szeret a tudomány és költészet határmezsgyéi között ide-oda kalandozni, a Kalevala kiváló fordítása után most egy másik, valószínűleg szintén rokon nép költészetének főművével, Rusztaveli georgiai költő Tariel, a párduczboros lovag című eposzának magyar fordításával ajándékozza meg irodalmunkat. Rusztaveli a XII. században élt; a romantikus hímű, világszép nőről és lovagi szelleméről híres grúz nép fia és legnagyobb költője volt, a kit költői hírve nagy méltóságra jutott nemzetében, míg aztán öreg korában meghasonolva költészetével, műveinek megsemmisítése után kolostorba vonult és Jeruzsálemben fejezte be életét. Küzdelmes sorsú hegylakó népe, melynek harcos és tragikummal teljes sorsa annyit foglalkoztatta az európai költők fantáziáját, hűségese megbecsülte költője emlékét, legnagyobb nemzeti büszkeségei sorában emlegette mindig. A világirodalom kevésbé vett róla tudomást, nem ismerték a nem fordították annyira, mint pl. a perzsa Firdúsi Sahnáméját, a melyvel pedig méltán egy sorba lehet tenni. Ennek az ismeretlenségnek főoka a grúz nyelv elszigeteltsége és európaiak számára rendkívül nehezen megtanulható volta. A kaukázusi bércek ősi lakóinak nyelve bizonyos tekintetben ma is rejtély még a nyelvtudósok előtt is; a híres angol nyelvtudós, Müller Miksa a turáni nyelvek közé sorozta, de hogy joggal-e, ez még ma sincs végleg eldöntve. Legtöbbet Rusztaveli költeményének terjesztéséért egy világhírű magyar ember, Zichy Mihály tett, a ki mikor a hetvenes évek vége táján III. Sándor czárral Tiflisben járt és megismerkedett a georgiai nemesség főembereivel, ezek kérésére elvállalta, hogy illusztrációkat készít Rusztaveli művéhez, lefordította magának a költeményt oroszra, több hónap tanulmányokat tett hozzá s elkészítette azt az illusztrációs-sorozatot, a mely mint a grúz költő

eposzának nemzeti díszkiadása került forgalomba. Vikár Béla figyelmét is a művész hívta fel e műre s a tudós műfordító ennek kedvéért küzdötte le a grúz nyelv megtanulásának nagy nehézségeit. Fordítása most Zichy Mihály illusztrációival s igen szép kiállításban jelent meg. A magyar irodalomnak kiváló nyeresége ez a szép könyv. A 47 kisebb-nagyobb énekből álló hősköltemény, melyet Vikár formában, tartalomában teljes hűséggel fordított le, a lovagi eposzoknak abból a fajtájából való, a milyen Firdúsi hírneve műve, az európai irodalmakban Aristóés s a milyen Arany János szeme előtt is lebegett, mikor a Toldi szerelmét írta. Kalandos történet, melyben hősi és szerelmi motívumok fonódnak össze s tele van a lovagi idealoknak, a szerelemnek, barátságának, hűségnek keletiesen forró és színes képeivel. Levégője egészen keleti. — Rusztaveli, a ki Bizáncban nevelkedett, az akkori Kelet kulturájának teljes magaslátán állott, de a görög-római tradíciót is ismerte s ennek a nyoma is megvan művén. Egy fényes költői szemmel ismerkedt meg, a ki a hatalmas költeményi előlvasa. Zichy Mihály rajzai közül kettőt mi is bemutatunk lapunk mai számában.

Lángok, tüzek. Szerderkényi Anna vagy tíz év óta küzd szívós, kemény harczot az írói érvenyesülésért, — küzd önmagával a benne rejlő képességek kifejtéséért, az irodalmi világág önmaga befogadtatásáért s a közönséggel azért a publicitásiért, melyet csak a rokonszenvező olvasók nagy száma adhat meg. Tévedések, ingadozások, féliskerek és sikertelenségek közt most már közeledik a győzelemhez: egy regénye a múlt évben jelentékeny közönség-sikert aratott s a kritikának is el kellett ismernie sokféle házai és fogyasztásai ellenére figyelmreméltó írói tulajdonságait, — új könyve pedig, a Lángok tüzek című terjedelmes regény még inkább felé fordítja a figyelmet. Az új regény voltaképpen antifeminista irányzatú munka, ha nincs is egyenesen irány-regénynek írva: a modern nőkérdést tárgyalja a

két egymással küzdő erő, a nőnek új társadalmi orientációt kínáló feminizmus s a régi állapot egyedül érvényes voltához ragaszkodó konzervatív szemponjtól. Hősője mint lelkes, meggyőződött feminista kezdi, otthagya előkelő, konzervatív vidéki úri családját és feljön Budapestre új életet kezdeni, önállóan keresni a maga emberi érvenyesülését — az író által szája adott szólammal: az életet kiélni — beleméri a nőmozgalomokba, egyetemre, feminista gyűlésekre és előadásokra jár, ismeretségeket szerez a bohémvilágból, szándékosan, szinte programszerűen eldobja ártatlanságát, szellemileg és morálisan elidegenedik családjától, hogy aztán kiábránduljon mindebből és visszatérjen az ősi ház levegőjébe. Itt aztán története megbővül a Denise-motívummal: az elé a probléma elé áll, megvallja-e annak a becsületes, tisztaságában hívó, gyökerig konzervatív érzésű férfinak, a kinek szerelméhez visszatér és a kinek felesége akar lenni, hogy ő már nem az az ártatlan leány, a kinek hazuról elindult? Ez az új probléma meglehetősen megzavarja a történet menetét, — a regény tulajdonképpen két csaknem különálló történetre bomlik s az olvasó nem tudja, melyiket tartsa fontosabbnak. Az a megalkuvás, a melylyel a leány a problémát megoldja, (a leány mindkét félre hasznos gyöngédségből elitkolja völegénye előtt a valóságot, a melyet ez későn, véletlenül tud meg s az így beálló házassági válságot csak a háború kitörése tudja elsimítani) — nem teszi szimpatikusá a leányt, a ki iránt az író különben is kevés rokonszenvet tudott kelteni. — Itt árulja el magát legjobban az író erejének ingadozása: az olvasó szimpáthiáját és antipáthiáját nem tudja tetszése szerint a kezében tartani. A feminista és bohém milieunek láthatólag kiábrándult ellenszenvvel színezett rajza ráveti árnyát a főalakra is, nem látjuk annak bizonyosságát, hogy külön a környezeténél, sőt az a mód, a hogy a modern nőmozgalom eszméit és törekvéseit fogalmazza és alkalmazza, az egész mozgalom selejtjéből valónak

tünteti fel őt, — pedig az író láthatólag mellette van rokonszenvével és igyekezetével, hogy értékesnek, kiválónak, érdeklődésre méltónak tüntesse fel. Az a benyomásunk, hogy a nagy társadalmi probléma, melyet fölvet, túlságosan nehéz és bonyolult, az író nem győzi kritikával. Nincs meg benne a tárgytól megfelelő távolságra álló nyugalom se, láthatólag bizonyos ingerültséggel és elfoglaltsággal rész egyes embereket és dolgokat s ez megzavarja tisztán látását. Hogy azonban látni tud és a mit látott, meg is tudja rajzolni, azt nem egyszer megmutatja a többi alakok rajzában, rem egy mellékalakjának ábrázolásában finom és gyöngéd megérzés és jelentékeny ábrázoló képesség nyilvánul. Az író ereje nem az egészek vonalvezetésében, a társadalmi kritika meggyőző erejében s a kompozíció művészetében van, hanem a részletekben. Nem egy jelenet, helyzetrajz, leírás az igazi író tollával van megírva, szuggesztív erő és lüktető élet van bennük. A regény mindenképen komoly haladás Szerderkényi Anna pályáján s meggyőző arról, hogy csak a belső érzésre, a világlátás egyensúlyra jutására van szüksége ahhoz, hogy sikere teljes és mindenkit meggyőző legyen.

Szergij atyja. Tolsztojánk ily című novellája jelent meg az Olcsó Könyvtárban. Igazi tolsztoji mű, egy kicsit a nagy írónak magának a sorsát is példázza. Egy előkelő, a szentpétervári udvar légkörében élő katonatiszt életét mondja el, a ki szerelmében csodálva szakít az egész nagyvilági élettel, kolostorba vonul, barátát, majd szentéletű, csodatevő remetévé lesz, ebből is kiábrándítja az az érzés, hogy a mit csinál, az már rutinná vált, elveszti szent közvetlenségét, bűnbe esik, megszökik, mint vándor koldus Szibériában fejezi be életét. A rendkívüli erejű novellát Trócsányi Zoltán fordította az orosz eredetiből gondos magyarsággal s a Franklin-Társulat adta ki. Ára 90 fillér.

Idősb Szögyény-Marich László országbíró emlékiratainak most jelent meg második kötete, a mely az 1849—1859 évek közé eső eseményeket és élményeket mondja el. Szögyény Marich tudvalevőleg nagy szerepet játszott azoknak a konzervatív magyar politikusoknak a sorában, a kik a magyarság sorsának biztosítását az uralkodóházhoz való felállás, bensős eszakiakozásban keresték s a mult század közepi magyar politika arculatának egy nevezetes vonását jelentik. Az emlékiratok e kötete kiválóan érdekes azért is, mert a forradalom

végso szakának s az abszolútizmus első kilercz évének politikai irányai, hangulatai és törekvései tükröződnek benne vissza. Ennek a kornak a képét az emlékiratok nagyon sok kisebb-nagyobb fontosságú adattal világosítják meg, — alig van tanulságosabb dolog, mint egy jelentékeny szereplő perspektíváján át nézni egy ily emlékezetes kor eseményeit. Az emlékiratok az elhunyt országbíró fia, Szögyény-Marich Géza adta ki. A beces kötet, a melyhez nyolcz arczkép is van mellékelve, két részből áll, az egyik a tulajdonképeni emlékirat megfelelő része, a másik pedig az itt elmondott eseményekre vonatkozó dokumentumokat ad eredeti szövegben. Ára a terjedelmes és igen előkelő kiállítású kötetnek 90 korona.

Fénysugarak címmel a Protestáns Magyar Irodalmi Társulat tartalmas könyvet adott ki a magyar gyermekek számára. Tartalma a gyermeki gondolatokhoz megfelelően van összeválogatva kiváló költők és írók és egyházi férfiak műveiből. Nagybőrra elbeszélések, legendák, mesék vannak benne, több vers, valamennyi hazafias és erkölcsös nevelő hatású. Sok tetszetős illusztráció is fozokozza értékét. A beces könyv ára 5 korona.

Mi majd ezüst golyókkal lödözünk — mondták a háború elején az angolok. Az ő golyóik már fogytán vannak — mi most jegyezzük a legnagyobb hadikölcsönt.

A HÁBORÚ NAPJAI

Május 31. A nyugati harczterén az Ypern és a Wytschaete-hajlásban élenk tűzserégi tevékenység. A Scarpetől közvetlenül délre a németek visszatúsítottak egy angol meglepő előtörést. Monchy és Guemappe közt angol támadásokat vertek vissza. A Chemin des Dames hegyháton és a Champagne nyugati részén a tűzserégi harcz jelentékenyen erősödött. Az Aisne déli partján a németek rohammal elfoglaltak több francia árkot. Az olasz harczterén az Isonzónál csak tűzserégi harczok. Monfalconetől délnyugatra, San Giovanniánál visszavertünk két olasz előtörést.

Junius 1. A tengerentén, az Ypern-hajlásban és főleg a Wytschaete-szakaszon a tűzserégi harcz

nagy heveségre fokozódott. Angol felderítő előtöréseket a németek közelharczban visszavertek. Az olasz harczterén Vodicenél heves olasz támadásokat vertünk vissza.

Junius 2. A Wytschaete-hajlásban fokozott tűzserégi tevékenység. Alcmandnál, Soissonstól és zakleltre német rharcosapatok a francziák állását 1000 méter kiterjedésben elfoglalták s ismételt ellentámadásokkal szemben megtartották. Az olasz harczterén Görznel ma reggel meghiúsult az ellenség egy rajtatűése.

Junius 3. A Putna-völgyben véresen visszavertük román csapatok előtörését. A nyugati harczterén a Wytschaete-szakaszban erős tűzserégi harcz, úgyszintén Lens és Queant között. Lensnél, a Souchez-pataknál és Menchytól északkeletre a németek visszaverték az angolok éjjeli támadásait. Az Aisne mentén és a Champagneban csekély a harci tevékenység. A Maas jobbpartján Handiemontnál, Combresnél és St. Mihielnél a németek francia felderítő osztagokat vertek vissza. Az olasz harczterén, San Marco területén, Görz mellett osztagaink ügyes előtöréssel kivetették az ellenséget legelső arknából s 500-nál több olasz elfogták.

Junius 4. A Kárpátokban ellenséges felderítő csapatokat visszautasítottunk. A nyugati harczterén a Wytschaete-hajlásban tegnapi rendkívüli heveséget ért el a tűzserégi harcz. A tengerpartnál, a Labassée-csatornánál és a Scarpe mindkét partján délután fokozódott a harci tevékenység. Hulluchnál, Lensnél, Monchynál és Cherisy-nél a németek erős tüzhullámokkal bevezetett angol támadásokat vertek vissza. A Mont d'Hiyveren, Craonenál a hegy nyugati lejtőjén elfoglalt francia árkokat a németek erős ellentámadásokkal szemben megtartottak. Német felderítő előtörések értékes eredményekkel jártak. Az olasz harczterén Görztől keletre több olasz támadás a tegnapi általunk elfoglalt árkok visszavételére eredménytelen maradt. Az olaszok veszteségeit a tizedik Isonzo-csatában vezérkarunk 150.000 embernél többre becsüli, ezenkívül 16.000 foglyot is ejtettünk. Ezzel szemben az ellenség területnyeresége mindössze a Kuk-hegynél és a rommá lőtt Jamiano községnek megszállására szorítkozik. A király lendülettel hadparancsban fejezi ki elismerését és köszönetét hősi Isonzo-hadseregünknek, vezérének, Boroevics vezérrezdesnek pedig a Mária Terézia-rend parancsnoki keresztjét adományozza.

Junius 5. A nyugati harczterén Wytschaete-hajlásban és a szomszéd szakaszokon a tűzserégi

Kalodant Fog-Krém Sarg, Wien.

MOLNÁR FERENCZ ÚJ KÖNYVE:

AZ ÓRIÁS

ÉS EGYÉB ELBESZÉLÉSEK

Ára 5 korona

A FRANKLIN-TÁRSULAT KIADÁSA.

KAPHATÓ MINDEN KÖNYV-KERESKEDÉSBE.

AREGGELI-TOALETT-HIÁNYOS

FODORMENIA LYSOFORM

üditő kellemes hatású fertőtlenítő szajviz.

PARÁD gyógyfürdő! Évad június 1-től szeptember végéig.

Károlyi Mihály gróf tulajdona, Hévesmegyében, vastimos fürdőkkel és hidrogén-gyógyintéssel, érvényes kén-savanyuviz természetes arzen és vasiatlmu vizek. Kiváló jó hatása ideg-, vér-, gymor- és máhajoknál, gyengeségnél ismeretes. Tiszta, enyhe hegyi levegő, sport, kirándulások. Modern kényelemmel berendezett szállókban 173 szoba áll a vendégek befogadására. Kiváló élelmiszer mészelt áruk mellett. A fővárd június hó 1-3-án augusztus 31-ig tart. Fürdőkabinok és folyosók gőzfűtésesek vannak ellátva. Az egész fürdőtelep és a lakások villanyvilágítással vannak ellátva. — Prospektusai és bármilyen felvilágosításnál szolgálatunk készséggel állunk rendelkezésünkre. Az és utóévában a lakások 50%-kal olcsóbbak az állandó vendégeknek. Fáradságátosság.

Használhatatlan FOGSOROKAT film és esztétizálókat, higányt, esztétizálókat, szőlőszőlőket vesznek: Gross Antal, Budapest, VIII., József-körút 23.

LOHR MÁRIA (KRONFUSZ) A főváros első és legújabb esztétizáló, vegyítéskészítő és kellemesítő gyári intézete. Gyár és főoszt.: VIII. Baross-ú. 85. Fiókok: II, Fő-ú. 27, IV, Eski-út 6, Kelet-ú. 14, V, Harmad-ú. 4, VI, Teréz-ú. 29, Andrássy-út 16, VIII, József-ú. 2. Telefon: 1624. 2-37

VIDOR MARCELL új verseskönyve: A HOLT KÜSZÖB DALOL Verek a nagy világéges idején. Ára 2 korona. Kapható: LAMPÉL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) r.-t.-nál, Budapest, VI., Andrássy-út 21. és minden könyvkereskedésben.

csata délután legnagyobb erőre jutott s mélyen benyult az éjszakába. A tengerpartnál s a Labassé-csatorna és a Bartonne-Cambrai-i út közt élénk harci tevékenység. Az Aisne mentén és Champagne nyugati részén a tűzharc ismét fokozódott. Brayenél két éjjeli támadást vertek vissza a németek. Az olasz harctéren Jamiontól délre, Monfalcone és a Hermada közti út közepe táján visszafoglaltuk a két héttel ezelőtt elvesztett árkaik egy részét s éjjel-nappali viaskodás közben csapataink győztesek maradtak. Az olaszok kísérletet, hogy Kosztanjevicsánál, a Fanti Hriben és Görztől keletre előretörésekkel tehermentesítsék déli szárnyukat, teljesen megghiúsultak. Jamionnál több mint 6500 olaszt elfogtunk s így foglyaink száma 22,000-re emelkedett.

HALÁLOZÁSOK.

Hősi halált haltak: Nagyóttói APÁTHY LÁSZLÓ, huszárhadnagy, a bronz és ezüst sziznum laudis és a harmadosztályú katonai érdemkereszt tulajdonosa, a ki mint replútsizt teljesített szolgálatot, légiharcban az olasz harctéren. — LÁSZLÓ JÁNOS, a Magyar agrár- és járadékbank részvénytársaság hivatalnok, a cs. és kir. 12. huszárezred többszörösen kitüntetett zászlósa, a román harctéren. — KELEMEN LAJOS, tartalékos honvéddandár, a nagy, a kis ezüst és a bronz vitézségi érem tulajdonosa, a bukovinai harctéren. — CSUTKA JENŐ, 25 éves székelyfővári gépészmérnök, a most dúló isonói csatában több sikeres légiharc után, a minap egyik felszállás alkalmával ellenséges golyótól fején találva, mintegy ezer méter magasságból vonalaink mögött lezuhant gépével. — WESSÉLY ANTAL, a császári és királyi 14. számú tábori tarack-ezred zászlósa, az olasz harctéren 22 éves korában. — BECK VILMOS, a 66. gyalogezred kitüntetett önkéntes szakaszvezetője, az orosz fronton szerzett súlyos sebesülése következtében huszadik évében, Dolinán.

Elhunytak még a közelebbi napokban: SZTRAKA GYÖR, a csorna-premontrei kanonok-rend szerzője, 87 éves korában. — ERDŐBÉNYEI NÉMETH LÁSZLÓ, Bártfa város nyug. polgármestere, 85 éves korában, Bártfán. — KIRCHKNOFF MIHÁLY, fővárosi kereskedő, 80 éves korában, Gödöllőn. — BÜCHLER PINKÁSZ, móri főrabbi, 76 éves korában, Mórton. — SZATHMÁRY KORNÉL, nyug. miniszteri főszámtanácsos, 75 éves korában, Budapesten. — Kisenyedi és alsószentmihályfalvi SZAMOND ÁKOS,

67 éves korában, Nagyvárádon. — BAJZA LAJOS, nyug. Máv. főfelügyelő, a Svábhegyi Fogaskerekű Vasút igazgatója, 65 éves korában, Nagyszébenben. — HÁMORI BIBÓ ÁRMÁN, dr., a Rimamurányi vasmű vezérigazgatója, Karlsbádban. — DR. VARGA JÁNOS, Ugocea vármegye főjegyzője, 64 éves korában, Nagyszőlősen. — EBERHARDT JÓZSEF, karácsonyi plébános, 63 éves korában. — DR. WIMMER JÓZSEF JULIÁN, Irgalmasrendi perjel, rendi tanácsos, kórházi igazgató-főorvos, a Vörös-Kereszt másodosztályú hadioktatónyes díszjelvényének tulajdonosa, 62 éves korában, Nagyvárádon. — Bányavölgyi SCHLEMMER KÁROLY, nyug. pénzügyi titkár, tiszteletbeli venezuelai és perza konzul, a fumei kiviteli akadémián a török és perza nyelv tanára, Fiumében. — MONOSTORI KÁROLY, királyi tanácsos, volt magyar királyi állatorvos, az állatorvosi főiskola nyug. tanára, az Állatvédő Egyesület volt alelnöke, állattenyésztési szakiró, 65 éves korában, Budapesten. — Id. NOVÁK SÁNDOR, a budapesti kereskedelmi akadémia nyug. tanára, az Országos Tanárviszsgáló Bizottság és az Országos Közoktatási Tanács volt tagja, Pöstyénben. — HARASZTI BERNOLÁK KÁROLY dr., cs. és kir. asztalnok, szkv. ezredorvos-kórházparancsnok, Nyiregyháza. — ZSOLDOS ELEK, földbírtokos, csongrádvármegye törvhat. bizts. és Szentos város képviselőtestületének tagja, 51 éves korában, Szentoson.

HENCSEY SÁNDORNÉ, szül. Guttmann Mária 71 éves korában, Vácson. — SIPOSS ANDOR GYULÁNÉ, szül. dapsai Daps Erzsébet, 58 éves korában, Kassán. — MENDLIK ALAJOSNÉ, szül. Rosznai Anna, Budapesten. — GÁBOS KATALIN, az Operaház nyugdíjas tagja, 60 éves korában, Szabadkán. — DR. KOLPÁSEKY ISTVÁNNÉ, szül. Goll Aranka, 41 éves korában, Leányvágón. — GÉCZY GIZIKE, a debreczeni róm. kath. tanítóképző intézet IV. éves növendéke, 19 éves korában, Püspökladányban.

Szerkesztői üzenetek.

Özvegy Baesóné. Nem tudunk érdeklődni a történet iránt, az alakok beállítása, az egész történet — ha ugyan annak mondható — annyira konvencziós és elcsépelet, hogy már hitellevesített kliséképpen hat.

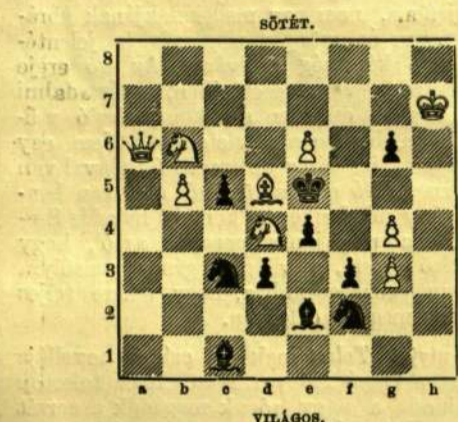
Nem érdemes. Jöjj álom stb. Törhető dilettáns-munkák, minekünk magasabbra kell akasztani a színvonalát. Esőért. Milliók legforróbb kívánsága volt a legutóbbi napokig, a mit kifejez, de nem tudta jól kifejezni.

Édesanyám beteg vagyok. Sem a vers, sem a nótája nem használható.

Niobe és Diana. Valamikor szokás volt, hogy a gimnáziumban a tanárok verset adtak fel írásbeli dolgozatul a diákoknak. Innen kerültek ki az olyasféle versek, mint ez.

SAKKJÁTÉK.

3060. számú feladvány Fritsch Károlytól, Bécs.

Világos indul és a harmadik lépésre mottót ad.

KÉPTALÁNY.

A «Vasárnapi Ujság» 19-dik számában megjelent képtalány megfejtése: *Mindnyájunkban van elég erő, hogy elviseljük a más baját.*

Felelős szerkesztő: HOISY PÁL.

Szerkesztői iroda: Budapest, IV., Vármegye-utca 11. Lapkiadó tulajdonos Franklin-Társulat IV., Egyetem-utca 4.

LAKATOS LÁSZLÓ új könyve:

KÉT REGÉNY

(Rúth könyve. Julie)

A szerelem kínjai és gyönyörű képe foglalta.

Ára 5 korona.

FRANKLIN-TÁRSULAT KIADÁSA.

Kapható minden könyvkereskedésben.

Hüvösvölgyi Park-szanatorium

Klimatikus, fizikális és diétás gyógyintézet. Budapest, I., Hűvösvölgy-út 78. Villamos megálló. Telefon 145-90. Ajánlatos bel- és idegbetegeknek,üdülőknek. Hízikúra. Szobák, úgy mint eddig, az egész nyári évszakra bérelhetők. Egész éven át nyitva.

MARDOCHEUS

Berczellyné Gajary Böske.

Ára 1 korona 50 fillér. Megrendelhető: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) r.-t.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. szám és minden könyvkereskedésben.

BADEN WIEN mellett.

Nagyfokú radioaktivitás! 32,000 fürdővendég! EGÉSZ ÉVI FÜRDŐIDÉNY. Városi szálloda «Herzoghof» elsőrangú ház, valamint más kiváló szálloda és penzió. «Pereg-rini-forrás». Ivókurák és kénes iszapburkolások.

Anthologia Arany János legszebb műveiből Olcsó Kiadásban!! Az Arany-ünnep alkalmából megjelent

Arany koszorú Arany János költeményeiből

Születése századik évfordulójának ünnepére. A 300 oldalra terjedő szépen kiállított kötet ára füzve 3 korona, kötve 5 korona. A Franklin-Társulat Kiadása. Kapható minden könyvkereskedésben.

Szép keblet

és tiszta rózsás fehér bőrt Schröder-Schenke Junoja által. Az én «JUNO» szerem alkalmazásánál eltűnt vagy FEJLETLEN KEBEL 4-6 hét alatt szép lett alakot nyer. PETHYÜDT KEBEL pedig 1 visszanyeri előbbi teltsgét és ruganyosságát. Külsőleg használható. Ára K 690. Eredmény és aratatlanság biztosított. Dr. med. Funke M. R. legy. ir: JUNO» kitűnő és összehasonlíthatatlan a női mell kifejlesztésére és megőrzésére. Szétküldés díjmentesen utánvagy az összeg előre való beküldésével. SZÉPSÉGÁPOLÁSI INTÉZET V. U. Schröder-Schenke Wien, I/48, Wollzeile No. 15.

Pénzét visszafizetem, ha

tyukszem, szemölcs, bőrkeményedést a «Ria-bálsam» 3 nap alatt tájdom nélkül gyógyítható ki nem írja. Ezekre menő hála- és köszöndíjatok. — Ára 10 fillérrel levelezésként 1/75 korona, 3 tévely 4/50 kor. 5 tévely 7/50 K. Dr. Kemény Miklós, Kassa I. Postaóh 12/79.

1 korona 80 fillérért 100 tojást ment meg a romlástól a SILOFORM tojáskonzerváló szerrel. Üvege 1 K 80 f a fűszerkereskedésben és drogériákban. Főraktár: Keleti Kereskedelmi R.T. Budapest, VII., Almássy-út 3.

Uj könyvek A Franklin-Társulat kiadásai:

Kultúra és Tudomány új kötete Geréb József: A római kultúra legjelentősebb vonásai Ára kötve 2 korona 80 fillér.

Olcsó Könyvtár Alapította Gyulai Pál, szerkesztő Heinrich Gusztáv 1867-1869.

Tolsztoj Leó: Sziergij atya Fordította Trócsányi Zoltán. Ára 90 fillér.

A Magyar Jogászegylet Könyvkiadó Vállalata VIII. évfolyam. (1917.) I. kötet

Almásy Antal dr.: A háború hatása a magánjogra Ára 7 korona.

Polgári életpályák Tanácsadó rokkant tisztek számára

Irták többen. Előszóval ellátta Jankovich Béla dr. Ára 3 korona.

Kaphatók: LAMPEL R. könyvkereskedése (Wodianer F. és Fiai) r.-t.-nál Budapest, VI., Andrássy-út 21. sz. és minden könyvkereskedésben.

Országos Hangjegykölcsönző Intézet

Budapest, IV. ker., Sütő-utca 2. szám, félemelet. (Deák-tér mellett.) Hangjegykölcsönzőnk felőle a komoly és könnyebb zenefajokat, melyek az újdonságokkal folyton kiegészítettek. Előfizetés: 3 óra 15— K, 6 óra 28— K, 12 óra 52— K. Az előfizetés beérkezével megküldjük kimerítő jegyzékünket. Biztosíték 10 K, mely az előfizetés megszűnéskor visszaadatik. Folyton Újdonságok. Országos Hangjegykölcsönző Intézet Budapest, IV., Sütő-utca 2. félem. (Deák-tér mellett)

AZ AËRO

A repüléssel és léghajózással foglalkozó egyedüli magyar hivatalos folyóirat. Minden számában érdekes és Különbösen figyelemre méltók eredeti fényképfelvételeket kö a léghajózás és repülés hadi zól. A léghajózás eseményeiről, fejlődéséről és céljairól kitűnő nyel, valamint az ifjuság számára különösen érdekes népszerű cikket tartalmaz. * Mutatványszámokat a kiadóhivatal szívesen küld Budapest, I. ker., Retek-utca 46. sz.

Jogászörökben ismert és kedvelt törvénygyűjteményünkben, a Magyar Törvények, a Franklin-Társulat zsebkönyvéiben megjelent:

AZ UJ EGYENES ADÓTÖRVÉNYEK

(Jövedelemadó. Vagyonadó. Nyilvános számadásra kötelezett vállalatok kereseti adója. Hadinyereségadó. III. oszt. kereseti adó.)

Készítették: Róth Pál dr., és Térfy Gyula dr., bp. m. kir. adófelügyelőségi s.-titkár. miniszteri tanácsos.

Ára kötve 12 korona.

A 832 lapra terjedő kötet nemcsak az adótörvények és a rájuk vonatkozó minden rendelet teljes szövegét közli, hanem kimerítő, szakszerű magyarázatokkal, példákkal és utalásokkal látja el a rendeleteket, amelyek mind a nagyközönséget, mind pedig a végrehajtásra hivatott személyzetet teljesen tájékoztatják a törvények gyakorlati alkalmazásáról. A hivatott szakterő magyarzatai az adófelügyelőségi személyzetnek és az adófelszólamlási bizottságoknak munkáját is nagyon megkönnyítik. A kötethez pontos mutatók vannak csatolva.

Kapható minden könyvkereskedésben.

Vadászsportot űzők

akár itthon, akár a fronton vannak —
figyelmébe ajánljuk a

„NIMRÓD”

KÉPES VADÁSZUJSÁG-OT

Allandó melléklete:

„A vadászeb”

czimű egyedüli magyar nyelvű eb-
tenyésztési szaklap. — Mindkét lap
gyönyörűen illusztrálva.

Előfizetési ár mindkét lapra: egész
évre 14 kor., félévre 7 kor., negyed-
évre 3.50 kor., egyes szám ára 50 fillér.

Tessék mutatványszámot kérni.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Buda-
pest, IV. ker., Egyetem-utca 4. sz.
(Franklin-Társulat.)

„Gyárfás telefonál”

WAGNER

«Hangszerkirály»

Budapest, József-körút 15. sz.

Legújabb kétoldalu tréfás hanglemez

szenzációja!

Elejétől végig hoitra nevetelő! — Gyárfás legújabb
slagere! — Soha humorosabb hanglemez nem volt
forgalomban. — Ára: 6 darab lejátszott lemez,
pénzért nem kapható.

Besszélőgépek, Eufonok 100 K-tól 500 K-ig. —
Fényképes lemez- és hangszerárjegyzék ingyen!

1^s/₁₀ fillér 1 tojás

fenntartási költsége, mert 1 üveg Siloform
csak 1 K-80 f és ez teljesen elég, hogy
100 tojást akár évekig is friss állapotban
tartsdson. — Leggyorsabb használat. —
A Siloform tojáskonzerváló kapható fűszer-
üzletekben és drogeriákban. — Főraktár:

Celeti Kereskedelmi R. T.
Budapest, VII., Almássy-tér 3. szám.

ALAPITVA 1914.

Gyász esetben Haltenberger Vilmos
ruhák soron kívül kelmefestő, vegytisztító és
gőzmosógépjárban festetnek feketére. Nagyvárad. Postaűtok.
Postai megbízások gyorsan és pontosan eszközöltenek.

ROZSNYAY PEPSIN BORA.

Kellemes ízű, kiváló jó hatású szer
étvágytalanság, ren-
detlen emésztés és
gyomorgyengeség ellen.

Étkezés közben véve, megóv
a gyomortherheléstől.
Egy üveg ára 3 kor. 20 fill.

Kapható:
minden gyógyszerárban
valamint
Rozsnyay Mátyás
Arad, Szabadság-tér 8.

Betegtoló-kocsikat

rokkantak és amputáltak ré-
szére jótállás mellett a legártó-
sabb és legegészségesebb kivitel-
ben, valamint a betegápoláshoz
szükséges összes cikkekkel.
Műanyagok, műközekeket, járó
és nyújtógépeket a technika leg-
modernbb elvei szerinti gyárt.

KELETI J.

Budapest, IV., Korona-
herceg-utca 17. szám.
Alapítva 1878. Tel. 13-76.
Képes árjegyzék ingyen és
bérmentve.

VISZKETEĞ, izzadás, napégés, bőrhámlás, rüh és sömör, bőrbaj, fekély, caganat és sebek

ellen biztos és gyors ha-
tású szer a
BORÓKA-kenőcs.
Törv. védve.

Nem piszkít és teljesen szagtalan. Kis tégely 3 korona, nagy té-
gely 5 korona, családi tégely 9 korona, hozzávaló Boróka-zappan
4 korona használati utasítással. Kapható az egyedüli készítőnél:
GERŐ SÁNDOR gyógyszerésznél, Nagykőrös 96
Budapest részére kapható Torók József, Király-utca 12. sz. és
Szolli László, Bátor-utca 18. sz. gyógyszerárakban. — Vidéki
megrendelési cím: Gerő Sándor gyógyszerész, Nagykőrös.

RENDELÉSNEŁ SZIVESKEDJÉK
LAPUNKRA
HIVATKOZNI

ÓRAK
kiváló pontossággal szabályozva 10 évi jótállás mellett.

ÉKSZEREK
díszes és izlőse kivitelben.

EVŐESZKÖZÖK
csont és alpacaszentiből.

EZÜSTNEMŰER
és
DISZTÁRGYAK
szigorúan szabott jutányos árakon ké-
pés és előnyös részletekkel fel-
tétel mellett beszeresethők

BRAUSWETTER JÁNOS
CERUJOMÉTER és MŰRÁSNAL
Alapítva 1847-ben. — Székesfehérvár
1847-ben. — Újfehértó.
Több ezer alkalommal járt. Legújabb
díszes nagy képes árjegyzék
ingyen és bérmentve.

Jótállás a biztos eredményért!

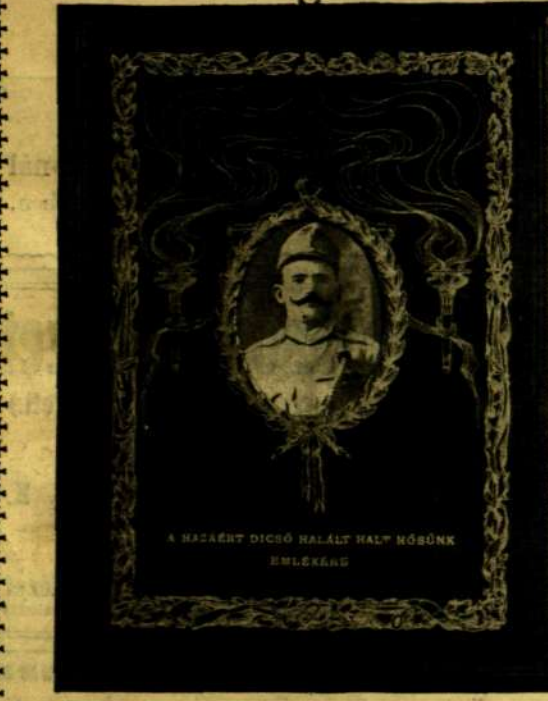
Patkánin (ökölletes biztos pat-
kányirtószer (nem mé-
reg) emberre és háziállatokra nem ve-
szélyes. Reitter Dózsa nagybeszerkező ny.
főkapitány és fajbaromfi-tenyésztőnek
találománya, 1 doboz 3 kor. Ismertető
leírást kértre ingyen küld a Patkánin-gyár egyedüli el-
árultója, a Torontáli Agrárbank Rt., Nagybecskerekben.

Törv. védve.

100 tojás 1 K 80 f

ára Siloform használatával évekig is friss
állapotban tartható. Megbízhatósága felül-
múl minden más tojáskonzerválót. Leggy-
orsúbb kezelés. Siloform kapható fűszer-
üzletekben és drogeriákban. — Főraktár:

Celeti Kereskedelmi R. T.
Budapest, VII., Almássy-tér 3. szám.

Őrizzük meg hősi halált halt kedveseink emlékét!

A világháború majd minden csa-
ládból kiragad egy-egy kedves
hozzátartozót, kinek emlékét szí-
vünkbe zárva, feledni nem tudjuk.
Ezeknek a dicső halált halt hő-
seinknek emlékét megörökítendő,
igen díszes, szép kivitelű fény-
képtartó keretet, (fekete moiret
alapon, ezüst nyomással) melybe
hősi halált halt kedveseink arc-
képét elhelyezhetjük, egy leve-
lezőlapon történő megrendelésre
bérmentve küld

Méhner Vilmos kiadóhivatala,
Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

Ára 2 korona.

TÉLI és NYÁRI GYÓGYÜZEM BAD NAUHEIM TAUNUS MELLETT

Kiváló gyógyeredmények szivbajoknál, kezdődő érlemeszesedésnél, izom- és ízületi rheumánál,
kőszvény, hátgerincz-, női- és idegbajoknál.

Kérünk a «Geschäftszimmer Kurhaus-Bade»-től legújabb A/148. sz. tájé-
koztatót. Az üdülőhely osztrák-magyar monarchia, török és bolgár had-
sereg és tengerészet részére, a szövetséges államok tisztjeinek és
egészségügyi tisztjeinek ingyenes felvételt nyújt.

Az összes új gyógyszerközök. Gyönyörű park és erdei sétányok.

VASÁRNAPI UJSÁG

24. SZ. 1917. (64. ÉVFOLYAM.)

SZERKESZTŐ
HOITSY PÁL.

BUDAPEST, JUNIUS 17.

Szerkesztési iroda: IV. Vármegye-utca 11.
Kiadóhivatal: IV. Egyetem-utca 4.

Egyes szám
ára 40 fillér.

Előfizetési feltételek: Egészévre — 20 korona.
Félévre — 10 korona. negyedévenként 1 koronával
Negyedévre — 5 korona.

A «Világkrónika»-val
negyedévenként 1 koronával
több.

Külföldi előfizetésekhöz a postállag meg-
határozott viteldij is csatolandó.

A TÖMEG A KÖZPONTI VÁROSHÁZA ELŐTT

A JUNIUS 8-IKI VÁLASZTÓJOGI TŰNTETÉS BUDAPESTEN.